

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 4 (97), юли 2022 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода май и юни 2022 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни отбелязва своя 20-годишен юбилей	3
Четири години от започване прилагането на Общия регламент относно защитата на данните	4
КЗЛД е отличена от Съюза на юристите в България	5
КЗЛД прие Списък на операциите по обработване на лични данни, за които е задължителна предварителна консултация по чл. 65, ал. 3 от ЗЗЛД	6
КЗЛД организира обучение за представители на МСП	7
Представители на КЗЛД взеха участие в инициатива по случай международния ден на детето	8
Съвместен семинар на КЗЛД и Бизнес Иновационен Център ИНОБРИДЖ	9
Състоя се международна конференция по проект SMEDATA II	10
30-та Конференция на европейските органи по защита на данните	11
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	12
Съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно европейския Акт за данните	14
Приет е европейският Акт за управление на данните	15
Даден е старт на европейското пространство за здравни данни	19
Политическо споразумение за нови правила относно киберсигурността на мрежите и информационните системи	20
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	22
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	23
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	67
РАЗЯСНИТЕЛЕН МАТЕРИАЛ	70
Предаване на данни към трети държави	70

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯВА СВОЯ 20-ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 23 май 2022 г. Комисията за защита на личните данни отбелязва 20-годишнината от своето създаване, както и от поставянето на началото на защитата на личните данни в България. През януари 2022 г. се навършиха и 20 години от влизането в сила на Закона за защита на личните данни (влязъл в сила на 01.01.2002 г.).

В годината на своя юбилей КЗЛД отчита и оценява постигнатото и изгражда визия за бъдещата си работа в интерес на правата на хората. В различни периоди на тези 20 години предизвикателствата през КЗЛД са различни, но решенията и действията са адекватни, устойчиви и систематични, тъй като общата цел винаги е интересите на българското общество и европейските ценности.

Един от основните приоритети в работата на КЗЛД през изминалите години е институционализирането на Комисията в качеството на национален орган за защита на личните данни на Република България, както в страната, така и в международен план. Всеки състав на КЗЛД дава своя принос в изграждането на разпознаваемост и авторитет на институцията. От създаването ѝ през 2002 г. до сега, по всички въпроси, имащи отношение към обработването и защитата на личните данни, КЗЛД осъществява градивно сътрудничество с национални държавни органи, неправителствени и частни организации.

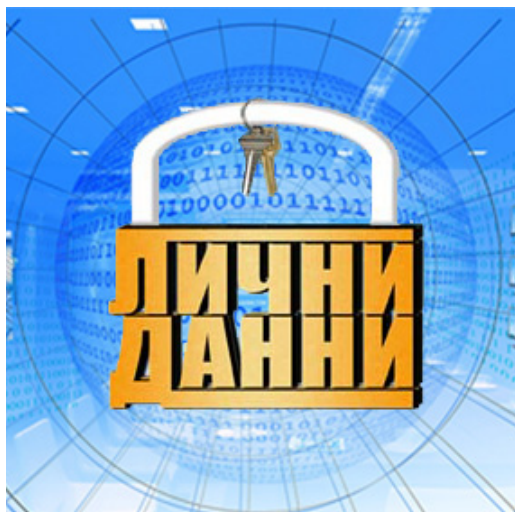
През годините се развива капацитетът на администрацията и от институция, приемаща помощ и напътствия през първите години от своето създаване, КЗЛД се развива и утвърждава като орган по защита на данните с международен авторитет – както по отношение на реализацията на неговите членове в европейски формати за надзор и сътрудничество, така и в съвместната работа с други наднационални институции в сферата на правото на лична неприкосновеност.

Изключително активните информационна и обучителна дейност на КЗЛД, както регулярни, така и под формата на кампании, допринасят за достигане на посланията за защита на данните до максимално широк кръг заинтересовани лица – граждани и администратори на лични данни. След приемането на ОРЗД през 2016 г., като единствен надзорен орган по защитата на личните данни, КЗЛД изпълнява отговорния ангажимент да проведе широка разяснителна кампания и на достъпен език да популяризира основните положения на реформата в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка, която създава регламента. КЗЛД успява да формира в общественото съзнание отговорност към личните данни на гражданите и разбиране на правото за тяхната защита, като едновременно с това обменя опит и трупа знания и разбиране за тази гъвкава, сложна и нееднозначна материя – личните данни в света на повсеместни дигитални решения и глобален обмен на информация.

Усилията не остават незабелязани и не може да не бъде отбелязан фактът, че КЗЛД многократно получава признание за своите усилия и постигнати резултати. Разбира се, най-голямата награда за всяка отговорна и добре работеща институция е общественото признание и моралното удовлетворение от добре свършена работа. Посрещането на предизвикателствата в съвременния свят е ежедневие, а тяхното успешно преодоляване е критерий за добре подготвена, компетентна и отговорна институция.

Животът поставя нови, все по-сложни предизвикателства пред опазване на личната неприкосновеност на хората, особено в контекста на цифровия свят и високите технологии. Това предопределя бъдещата роля, сложните задачи и нарастващите отговорности, с които занапред ще трябва да се справят институциите, работещи в сферата на личната неприкосновеност.

ЧЕТИРИ ГОДИНИ ОТ ЗАПОЧВАНЕ ПРИЛАГАНЕТО НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ДАННИТЕ

На 25 май 2022 г. се навършват четири години от започване прилагането на Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД, GDPR). През това време Регламентът се превърна в еталон, по който се работи с лични данни в ЕС, и се утвърди като „златен стандарт“ на глобално ниво в областта на поверителността.

Данните са ценен елемент на цифровата икономика и играят все по-важна роля за разработването на иновативни системи. Едновременно с това е от съществено значение да се създаде среда за реализиране на технологичната революция при пълно зачитане на правата на хората. Регламентът създава условия, в които гражданите имат все по-голям контрол върху личните си данни и са все по-добре осведомени за своите права.

Правилата за защита на данните са адаптирани за цифровата ера. Хората имат възможност да играят активна роля по отношение на това, което се случва с данните им в цифровия преход. ОРЗД допринася и за насърчаване на надеждни иновации чрез основан на оценка на риска подход и принципи като защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране. Регламентът е ориентир в насочените към човека цифрови трансформации и е важен стълб, върху който се изграждат други политики, като стратегията за данните и подхода към изкуствения интелект.

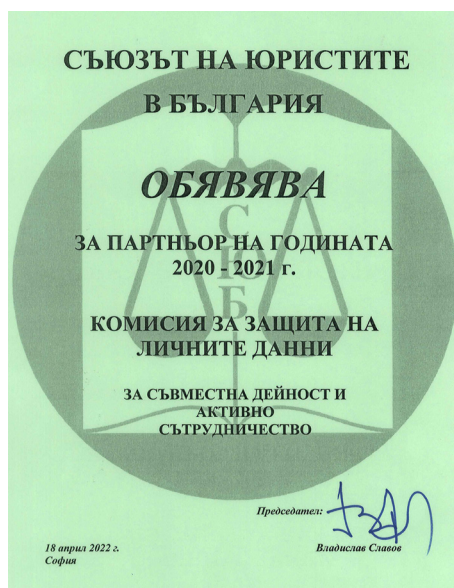
Регламентът предоставя на предприятията възможности да извлекат максимална полза от цифровите трансформации, като същевременно се гарантира доверието на гражданите. Предприятията развиват култура на спазване на изискванията и все повече използват силната защита на данните като конкурентно предимство. Факт са редица действия за улесняване на прилагането на Регламента, особено за малките и средните предприятия, за насърчаване и по-нататъшно развитие на истинска европейска култура за защита на данните и стриктно прилагане на правилата.

Общият регламент относно защитата на данните гарантира свободния поток на лични данни между държавите-членки на ЕС, а извън Европа той създава възможности за насърчаване на потоци от данни въз основа на високи стандарти между държави, споделящи ценностите на ЕС. Все повече държави по цял свят приемат правила за защита на данните, като използват стандарта на ЕС в тази област като отправна точка. Това сближаване открива нови възможности за безопасни потоци от данни между ЕС и трети държави.

Регламентът предоставя на националните органи за защита на данните повече правомощия и възможности да координират своите действия чрез новите механизми за сътрудничество в рамките на Европейския комитет по защита на данните, с цел постигане на съгласувано прилагане на общата европейска правна рамка. Европейската комисия проследява напредъка в тясно сътрудничество с Европейския комитет по защита на данните и при редовен обмен на информация с държавите членки, така че Общият регламент относно защитата на данните да може да разгърне пълния си потенциал.

На 24 юни 2020 г., малко повече от две години от влизането в сила на ОРЗД, Европейската комисия публикува доклад за преглед и оценка на резултатите от изпълнението му. В Регламента се предвижда първият такъв доклад да се извърши 2 години след началото на прилагането му, както и на всеки четири години след това.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Е ОТЛИЧЕНА ОТ СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

Съюзът на юристите в България отличи Комисията за защита на личните данни с наградата „Партньор на годината за 2020 и 2021 години”

На 18 април 2022 г. в сградата на Съюза на юристите в България се проведе тържествено събрание по повод Деня на Конституцията, юриста и съдебните служители, на което бяха връчени традиционните награди на юристи за професионална и съюзна дейност.

Събранието беше открито от председателя на Съюза, Владислав Славов. Слово произнесе председателят на Конституционния съд Павлина Панова. Приветствие към участниците отправиха министърът на правосъдието Надежда Йорданова, министърът на вътрешните работи Бойко Рашков, председателят на ВАС Георги Чолаков и омбудсманът Диана Ковачева.

Наградата на КЗЛД получи председателят ѝ Венцислав Караджов, който благодари за признанието и сподели, че успешното партньорство е резултат от общи етични, морални и професионални стандарти, които двете организации споделят.

КЗЛД ПРИЕ СПИСЪК НА ОПЕРАЦИИТЕ ПО ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ, ЗА КОИТО Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ПРЕДВАРИТЕЛНА КОНСУЛТАЦИЯ ПО ЧЛ. 65, АЛ. 3 ОТ ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На редовно заседание, проведено на 01 юни 2022 г., Комисията за защита на личните данни прие списък на операциите по обработване на лични данни, за които администратор или обработващ по Глава Осма от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) следва да проведе задължителна предварителна консултация по чл. 65, ал. 1 от ЗЗЛД. Списъкът е неизчерпателен и при необходимост може да бъде актуализиран.

Списъкът е публикуван на институционалния сайт в раздел „Насоки“ – **ТУК**.

В настоящия бюлетин публикуваме съдържанието му:

Списък на операциите по обработване на лични данни, за които е задължителна предварителна консултация по чл. 65, ал. 3 от Закона за защита на личните данни.

(приет на редовно заседание на КЗЛД на 01.06.2022 г.)

I) Общи положения

Настоящият списък на операциите по обработване на лични данни, за които администратор или обработващ по Глава Осма от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) следва да проведе задължителна предварителна консултация по чл. 65, ал. 1 от ЗЗЛД, е приет от Комисията за защита на личните данни на основание чл. 65, ал. 3 от ЗЗЛД.

Настоящият списък е неизчерпателен, като същият може да бъде актуализиран при необходимост, по реда на неговото приемане.

Целта на настоящия списък е да подпомогне администраторите и обработващите по Глава Осма от ЗЗЛД при изпълнение на задължението им по чл. 65, ал. 1 от ЗЗЛД да се консултират с Комисията за защита на личните данни, преди обработването на лични данни, което ще е част от нов регистър с лични данни, когато планираното обработване поражда висок риск за правата и свободите на субектите на данни, дори и когато операциите по обработване не са посочени в настоящия списък.

II) Видове операции по обработване, които изискват задължителна предварителна консултация с КЗЛД

Администраторите и обработващите по Глава Осма от ЗЗЛД следва да се консултират с КЗЛД преди да започне обработване на лични данни, които ще съставляват част от нов регистър с лични данни, във всички случаи, когато съществува вероятност определен вид обработване да породи висок риск за правата и свободите на субектите на данни, вкл. в случаите по чл. 65, ал. 1 от ЗЗЛД, както и при следните видове операции по обработване:

1. Редовно и систематично обработване на данни за местоположение на лица с технически средства с цел осъществяване на контрол по спазването на мярка за неотклонение по чл. 58 от Наказателнопроцесуалния кодекс.

2. Масабно обработване на лични данни на деца за целите на предотвратяване, разследване или разкриване на противообществени прояви или престъпления, извършени от или срещу малолетни и непълнолетни, вкл. за целите на прилагане на възпитателни мерки или наказания.

3. Мащабно обработване на специални категории лични данни по чл. 51, ал. 1 от ЗЗЛД, когато това е свързано с автоматизирано вземане на решения, вкл. с цел извършване на криминалогичен анализ.

4. Осъществяване на систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони, когато това е свързано с автоматизирано вземане на решения, вкл. лицево разпознаване.

5. Осъществяване на миграция на данни от съществуващи към нови технологии, когато това е свързано с мащабно обработване на данни.

КЗЛД ОРГАНИЗИРА ОБУЧЕНИЕ ЗА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

През месеците април и май 2022 г. в три български града (Варна, Пловдив и София) бяха организирани обучителни събития за микро, малки и средни предприятия. Те бяха проведени в рамките на изпълнението на международен проект „SMEDATA II: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани”, съфинансиран от

Европейската комисия по Програма „Права, равенство и гражданство 2014 – 2020” на Европейския съюз.

Целта на обучителните събития бе повишаване на осведомеността на представители на МСП по отношение на правната рамка за защита на личните данни. Програмата бе еднаква за трите града и включваше 8 сесии, организирани в 5 основни панела – „Европейска и национална правна рамка за защита на личните данни“, „Обработване на лични данни: законови основания, страни и права на субектите на данни“, „Обработване на лични данни в МСП“, „Големи масиви от данни и задължение за отчетност“ и „Европейска стратегия за данните“. Основните теми бяха:

Сесия 1: „Как правомерното обработване на лични данни може да предостави конкурентоспособност на пазара“. Основни последици от приложението на Общия регламент относно защитата на данните (GDPR). Основни последици от качествено обработване на данни за качеството на предоставяните услуги и развитието на иновациите.

Сесия 2: „Развития в областта на ролите и отговорностите на администраторите и обработващите на лични данни“. Съдържание на понятията „администратор“ и „обработващ“. Добри практики в преговорите относно условията по договорите за обработване на данни между администратори и администратор и обработващ.

Сесия 3: „Нови предизвикателства при обработване на специални категории лични данни“. Законови основания за обработване в контекста на пандемията от COVID-19, социални, икономически и други фактори по време на извънредни ситуации. Развития в практиката на КЗЛД. Съхранение на специални категории лични данни.

Сесия 4: „Защита на данните на етапа на проектирането и защита на данните по подразбиране“. Основни аспекти на защитата на данните на етапа на проектирането и защита на данните по подразбиране.

Сесия 5: „Как правомерно да използваме личните данни, за да подобрим маркетинговите си дейности“. Обработване на лични данни в контекста на онлайн реклама, социални медии и имейл

маркетинг. Обработване на данни, които не са събрани директно от субекта и използване на „брокери“ на данни.

Сесия 6: „Международно прехвърляне на данни“. Обзор на механизмите за международно прехвърляне. Възможности и предизвикателства пред бизнеса при прехвърляне на данни извън ЕС/ЕИЗ. Развита и актуална практика на европейско ниво в областта на личните данни, по-конкретно относно прехвърляне на данни извън ЕС.

Сесия 7: „Големи масиви от данни и изкуствен интелект: нови хоризонти“. Ползи и възможности за въвеждане на изкуствен интелект при обработването на данни.

Сесия 8: „Възможности и предизвикателства за бизнеса в Европейската стратегия за данните от 2020“. Обзор, предизвикателства и възможности.

Участието в тези обучителни събития бе безплатно за представителите на целевата група обучаеми. Предвид големия интерес бе въведено ограничение до двама представители на администратор на лични данни. С цел постигане на добра организация и координация на планираните мероприятия, участието в тях се осъществи след предварителна регистрация чрез интернет страницата на проекта.

Във връзка с големия интерес, на всички желаещи бе дадена възможност да проследят онлайн състоялото се на 12 май 2022 г. в София последно от планираните събития.

Проект „SMEDATA II: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“ е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 101005747 – SMEDATA II – REC-AG-2020 / REC-RDAT-TRAI-AG-2020.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship Programme of the European Union (2014-2020)

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА КЗЛД ВЗЕХА УЧАСТИЕ В ИНИЦИАТИВА ПО СЛУЧАЙ МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН НА ДЕТЕТО

На 1-ви юни 2022 г., по покана на председателя на Държавна агенция за закрила на детето д-р Елеонора Лилова, представители на КЗЛД взеха участие в инициатива по случай Международния ден на детето.

Децата са най-уязвимата група субекти на данни и се нуждаят от по-специално внимание по отношение на тяхната защита. Често децата не могат да осъзнаят напълно рисковете, свързани с обработването на личните им данни, евентуалните последици, както и правата си. В тази връзка, под формата на викторина, присъстващите на събитието деца бяха запознати с основните аспекти, свързани със защитата на данните им в интернет пространството. В приятелска и непринудена обстановка, със съдействието на експерти от КЗЛД, те достигаха до верните отговори на въпросите „Кое е лични данни?“, „Профилът в социалните мрежи съдържа ли лични данни?“, „Разкривам ли лични данни за себе си и мои близки когато качвам снимки и видеа?“, „Сигурен ли съм, че като изтрия информация в интернет, тя вече не съществува при някой друг?“, „Ако усетя заплаха, към кого да се обърна?“ и др.

Участието на представители на КЗЛД в мероприятия с деца се превръща в устойчива тенденция и е прекрасна възможност за осъществяване на информационно-разяснителна дейност, насочена към децата и младите хора, които все повече живеят живота си в дигитална среда и трябва да имат необходимите познания, за да могат да противодействат на потенциална злоупотреба с личните им данни.

СЪВМЕСТЕН СЕМИНАР НА КЗЛД И БИЗНЕС ИНОВАЦИОНЕН ЦЕНТЪР ИНОБРИДЖ

На 24.06.2022 г. в конферентната зала на Русенската търговско-индустриална камара се състоя семинар, посветен на подобряването на компетенциите и уменията на служителите при внедряването на Общия регламент относно защитата на личните данни в политиките на бизнес или организация. Събитието се организира от Бизнес Иновационен Център ИНОБРИДЖ и Комисията за защита на личните данни.

Бизнес иновационен център ИНОБРИДЖ е организация за подпомагане на стартиращ иновативен бизнес на местно, регионално и национално ниво. Проведеният семинар е част от европейския проект ENGINE, чиято обща цел е повишаване на конкурентоспособността на европейските малки и средни предприятия (МСП), като им се предоставят необходимите умения за противодействие на кибератаки и стимулиране използването на т. нар. блокчейн технология в МСП. Проектът ENGINE има за цел да се изградят иновативни обучения, съобразени с нуждите на служителите и предприемачите в МСП.

Основен лектор на семинара бе Наталия Николова – началник на отдел „Правно-нормативна дейност“ в КЗЛД. Тя изнесе две лекции – „Основи на Общия регламент относно защитата на данните“ и „Добрите практики в сферата на защитата на личните данни“. В диалогична форма, която протече под заглавието „Практически насоки за интеграция на GDPR в бизнеса“, г-жа Николова отговори на конкретни въпроси на аудиторията. Въпросите касаеха мерките за опазване на личните данни; опазването на лични данни на работници и земеделски производители; изисквания относно личните документи, които трябва да фигурират в досието на работещия; примерни формуляри, свързани с прилагането на GDPR в малките и средни предприятия.

СЪСТОЯ СЕ МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРОЕКТ SMEDATA II

На 17 юни 2022 г. в Брюксел се проведе международна конференция „Бъдещи възможности за предприятия, ориентирани към неприкосновеността на личния живот“. Събитието бе организирано в рамките на проект „SMEDATA II: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“. Проектът се изпълнява от Комисията за защита на личните данни в партньорство с АПИС Европа, Съюза на юристите в България, адвокатско дружество „Ърнст и Янг България“, Европейската асоциация на жените юристи – клон България и италианския университет „Roma Tre“.

Участници в събитието бяха представители на организации на МСП в ЕС, политици, лобисти и представители на националното постоянно представителство (експерти, специално посветени на икономическите и законодателни въпроси), както и представители на институциите на ЕС.

Конференцията бе посветена на последните промени на европейското законодателство в областта на защита на данните и ефектите, които те имат за малкия и среден бизнес. В първия панел Венцислав Караджов – председател на Комисията за защита на лични данни в Република България и заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните и проф. Гуерино ФАРЕС от италианския университет „Рома Тре“ представиха проекта SMEDATA.

Лекторите от втория панел, озаглавен „Текущи предизвикателства за МСП“ говориха по темите „Коректно и етично управление на данни за МСП“ (лектор – Катарина Милер - немски, испански и европейски адвокат, президент на Европейската асоциация на жените юристи), „Перспективата за органите по защита на данните след четири години прилагане на ОРЗД“ (лектор - Марко Леоне от Италианският орган по защита на данните) и „Разпространяване на знанията за ОРЗД – стъпка към защита правата на гражданите“ (лектор - Душана Здравкова от Съюз на юристите в България).

Трите лекции на последния панел на конференцията бяха посветени на бъдещите предизвикателства - „Изкуствен интелект и защита на данните“ (лектор - Клеър Поарсън, адвокат по нови технологии, член на борда на Европейската асоциация на жените юристи), „Съвременни подходи за повишаване на осведомеността относно ОРЗД – приложение „GDPR в твоя джоб“ (лектор - Васил Василев, длъжностно лице по защита на данните на АПИС ЕВРОПА АД) и „Бъдещето, което искаме: По-добри политики за следващото поколение и устойчив преход“ (лектор - Кристина Радкова-Станева, директор на дирекция „Правно-нормативна и международна дейност“ на КЗЛД).

Чрез своите сайтове и чрез сайта на проекта, организаторите на събитието поканиха представителите на МСП в цяла Европа да проследят чрез предаване на живо дискусиите на конференцията, както и да задават въпроси и да споделят мнението си онлайн.

Проект „SMEDATA II: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“ е финансиран по програма „Правта, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 101005747 – SMEDATA II – REC-AG-2020 / REC-RDAT-TRAI-AG-2020.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship Programme of the European Union (2014-2020)

30-ТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОРГАНИ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 19 и 20 май 2022 г. се състоя юбилейната 30-та Конференция на европейските органи по защита на данните („Пролетната конференция“). Целта на това ежегодно събитие е насърчаване на практическото сътрудничество и обмен на най-добри практики между неговите членове. Тази година домакин бе Хърватската агенция за защита на личните данни, а на събитието присъстваха представители на повече от 40 държави. Обсъдени бяха общите предизвикателства пред поверителността, произтичащи от нарастващото използване на изкуствен интелект, масовото видеонаблюдение с лицево разпознаване и генериране на профили, трансфери на данни и др.

Работата на Конференцията бе разделена на 8 тематични сесии – „Защита на данните в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека“, „Конвенция 108+, взаимопомощ и глобална конвергенция“, „Последни разработки и предизвикателства, свързани с трансфера на данни“, „Сътрудничество за правоприлагане: трансгранични дела и член 50 от GDPR“, „Доклад на подгрупата за бъдещето на Пролетната конференция“, „Доклад на Европейския семинар относно разглеждането на казуси: участие, структура на семинара, обхванати теми и резултати“, „Прогнози, иновации и мониторинг на технологиите“, „Деятности за повишаване на осведомеността и изпълнение на финансирани от ЕС проекти в ЕС и страни извън ЕС“.

На тазгодишната Пролетна конференция бяха приети две резолюции - за ратификация на Конвенция 108+ и за по-нататъшно европейско сътрудничество.

Конвенция 108 (Конвенция за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни) е единственият правно обвързващ многостранен договор на международно ниво за защита на личните данни. Конвенцията беше модернизирана през май 2018 г. чрез протокол за изменение и наближава ключов краен срок за влизане в сила през 2023 г. Приетата на конференцията **Резолюция относно Конвенция 108+** призовава правителствата на държавите-членки на Съвета на Европа, трети държави за Съвета на Европа, Европейския съюз и международни организации за ускоряване на процеса на подписване и ратификация на Конвенция 108+.

Приета бе и **Резолюция за осигуряване на по-нататъшна приемственост в работата на Пролетната конференция**, в която се гарантира, че тя може да продължи да се изпълнява успешно по всички приоритетни въпроси, споделяни от европейските регулатори по защита на данните. Конференцията е изключителна възможност за обсъждане на проблемите, най-добрите практики и стратегии, включително по отношение на функциите за прогнозиране, предаването на данни и правоприлагането в трансгранични случаи.

Директорът на Хърватската агенция за защита на личните данни, г-н Здравко Вукич, заявява: „Тази конференция гарантира, че можем да проведем колективна дискусия на европейско ниво и да работим заедно за постигане на обща цел. Нашата обща цел е ефективно да защитим правата и интересите на защитата на данните на европейските граждани в непрекъснато променящия се свят, където свободните потоци на лични данни между държавите играят основна роля за социално-икономическия растеж в Европа. Другият елемент, който ни обединява и прави Пролетната конференция уникална, е фактът, че всички сме свързани с подход, основан на правата на човека“.

30th European Conference of
Data Protection Authorities

May 2022 / Cavtat - Dubrovnik - Croatia

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

заинтересованите страни, като тя ще съдържа референтна таблица с отправни точки за изчисляването на глоба или имуществена санкция, съотнесени към тежестта на нарушението и оборота на предприятието.

Насоките включват и съгласувани „отправни точки“ за изчисляване на административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“. В тази връзка се разглеждат три елемента: категоризирането на нарушенията по естество, тежест на нарушението и оборот на дадено предприятие.

По повод приемането на тези насоки, председателят на ЕКЗД Андреа Йелинек заявява: „Отсега нататък органите по защита на данните в Европейското икономическо пространство ще следват една и съща методология за определяне на административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“. Това ще засили допълнителната хармонизация и прозрачност на практиката за налагане на тези наказания. Конкретните обстоятелства по отделния случай трябва винаги да бъдат определящ фактор и ОЗД играят важна роля за това да се гарантира, че всяка глоба или имуществена санкция е ефективна, пропорционална и възпираща.“

В насоките се определя методика за изчисляване в 5 стъпки.

Първо, органите по защита на данните трябва да установят дали разглежданият случай се отнася до един или повече случаи на подлежащо на санкциониране поведение и дали те са довели до едно или повече нарушения. Целта е да се изясни дали може да се наложи глоба или имуществена санкция на всички нарушения или само на някои от тях.

Второ, органите по защита на данните трябва да разчитат на отправна точка за изчисляването на глобата или имуществената санкция, за което ЕКЗД предоставя хармонизиран метод.

Трето, органите по защита на данните трябва да вземат предвид утежняващи или смекчаващи фактори, които могат да увеличат или намалят размера на глобата, за които ЕКЗД предоставя последователно тълкуване.

Четвъртата стъпка е да се определят законоустановените максимални размери на глобите или имуществените санкции, посочени в член 83, параграфи 4–6 от ОРЗД, и да се гарантира, че тези размери не са надвишени.

Като пета и последна стъпка органите трябва да анализират дали определеният окончателен размер отговаря на изискванията за ефективност, възпиращ ефект и пропорционалност, или са необходими допълнителни корекции.

Насоките са важно допълнение към рамката, която ЕКЗД изгражда за по-ефективно сътрудничество между ОЗД по трансгранични случаи - **стратегически приоритет на ЕКЗД**.

ЕКЗД прие също така **Насоки относно използването на технологията за лицево разпознаване в сферата на правоприлагането**. Насоките бяха предмет на обществена консултация до 27.06.2022 г.

С насоките се предоставят указания за законотворците на равнището на ЕС и в държавите

членки, както и за правоприлагащите органи, относно въвеждането и използването на технологии за лицево разпознаване.

Председателят на ЕКЗД Андреа Йелинек заявява: „Макар съвременните технологии да предлагат ползи за правоприлагането, като например бързото идентифициране на заподозрени в тежки престъпления, те трябва да отговарят на изискванията за необходимост и пропорционалност. Технологията за лицево разпознаване е неразривно свързана с обработването на лични данни, включително биометрични данни, и носи сериозни рискове за правата и свободите на личността.“

ЕКЗД подчертава, че инструментите за лицево разпознаване следва да се използват само при стриктно спазване на Директивата относно правоприлагането. Освен това те трябва да се използват само ако е необходимо и пропорционално, съгласно предвиденото в Хартата на основните права.

В насоките ЕКЗД повтаря призива си за забрана на употребата на технологии за лицево разпознаване в определени случаи, както беше поискал в **Съвместното становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно предложението за Акт за изкуствения интелект**. По-конкретно ЕКЗД счита, че следва да има забрана на:

- дистанционната биометрична идентификация на лица на публично достъпни места;
- системите за лицево разпознаване, които категоризират лицата въз основа на техните биометрични данни в групи по етническа принадлежност, пол, както и политическа или сексуална ориентация или други основания за дискриминация;
- лицевото разпознаване или подобни технологии за извеждане на заключения за емоциите на физически лица;
- обработването на лични данни в контекста на правоприлагането, което се основава на база данни, попълнена чрез масово и безразборно събиране на лични данни, например чрез извличане на снимки, включително портретни снимки, достъпни онлайн.

На състоялото се през юни 2022 г. заседание ЕКЗД прие **Насоки относно сертифицирането като инструмент за предаване на данни към трети държави**. Член 46(2)(f) от Регламента въвежда одобрени механизми за сертифициране като нов инструмент за предаване на лични данни към трети държави при липса на решение за адекватност. Основната цел на тези насоки е да предоставят допълнителни разяснения относно практическото използване на този инструмент за предаване на данни.

Заместник-председателят на ЕКЗД Венцислав Караджов казва: „Тези насоки са революционни, тъй като предоставят първите практически насоки за сертифицирането като инструмент за предаване на данни към трети държави – нов инструмент, въведен от ОРЗД. Насоките предоставят указания как този инструмент може да се използва на практика и как може да помогне за поддържане на високо ниво на защита на данните при прехвърляне на лични данни от Европейското икономическо пространство към трети държави.“

Насоките се състоят от четири части, всяка от които се фокусира върху специфични аспекти по отношение на сертифицирането като инструмент за предаване на данни към трети държави – целта, обхвата и различните участващи субекти; изпълняване на насоки относно изискванията за акредитация на сертифициращи органи; специфични критерии за сертифициране с цел доказване съществуването на подходящи гаранции при осъществяване на предаване на данни, както и обвързващи и приложими ангажименти, които трябва да бъдат изпълнени. Тези насоките допълват **Насоки 1/2018 относно сертифицирането**, които предоставят по-обща указания относно сертифицирането. Насоките са обект на обществено обсъждане до края на септември 2022 г.

СЪВМЕСТНО СТАНОВИЩЕ НА ЕКЗД И ЕНОЗД ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКИЯ АКТ ЗА ДАННИТЕ

На 5 май 2022 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) и Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) публикуваха **Съвместно становище 2/2022 относно предложението на Европейския парламент и Съвета за хармонизирани правила за справедлив достъп и използване на лични данни (Акт за данните)**.

Целта на Акта за данните е да се създадат хармонизирани правила за достъп и използване на данни, генерирани от широка гама от продукти и услуги, включително свързани в Интернет устройства (Интернет на нещата, IoT), медицински или здравни изделия и виртуални асистенти. Целта на Акта за данните е също така да се подобри възможността за упражняване на правото на субектите на данни на преносимост на данните съгласно член 20 от Общия регламент за защита на данните.

В своето съвместно становище ЕНОЗД и ЕКЗД приветстват положените усилия, за да се гарантира, че Актът за данните не засяга действащата рамка за защита на личните данни. Едновременно с това, тъй като той ще се прилага и по отношение на обработването на силно чувствителни лични данни, ЕНОЗД и ЕКЗД призовават съзаконодателите да гарантират, че правата на субектите на данни са надлежно защитени. Достъпът, използването и споделянето на лични данни от страна на субекти, различни от субектите на данни, следва да се извършва при пълно спазване на всички принципи и правила за защита на данните. Освен това, продуктите трябва да се проектират така, че на физическите лица да бъде предложена възможност да използват устройствата анонимно или по начин, който засяга във възможно най-слаба степен неприкосновеността на личния живот.

Според Войчех Виевиоровски, ЕНОЗД „Ако целта ни е да постигнем по-сигурно цифрово бъдеще, данните трябва да се обработват съгласно европейските ценности. Със създаването на нови възможности за използването на данни, трябва да гарантираме, че действащата рамка за защита на данните запазва целостта си. Достъпът до лични данни от страна на публични органи следва винаги да бъде правилно определен и ограничен до стриктно необходимото и пропорционалното, а това не е точно така съгласно проекта на Акт за данните.“

ЕНОЗД и ЕКЗД съветват съзаконодателите да въведат ограничения или условия относно използването на данните, генерирани при ползването на даден продукт или услуга от всеки друг субект, различен от субекта на данни, по-специално, когато има вероятност въз основа на въпросните данни да се направят точни заключения относно личния живот или тяхното обработване да доведе до големи рискове за правата и свободите на физическите лица. ЕНОЗД и ЕКЗД препоръчват да се въведат ограничения по отношение на използването на съответните данни за целите на директния маркетинг или реклама; наблюдение на служителите; изчисляване или изменение на застрахователни премии; кредитен рейтинг. Ограниченията върху използването на данните следва също така да предвиждат защита на уязвими субекти на данни, по-специално на непълнолетните лица.

ЕНОЗД и ЕКЗД изразяват своите сериозни опасения относно законосъобразността, необходимостта и пропорционалността на задължението за предоставяне на данни на органите от публичния сектор на държавите-членки на ЕС, и на институциите, органите, службите и агенциите на ЕС в случай на „извънредна необходимост“. В становището си ЕНОЗД и ЕКЗД подчертават, че всяко ограничаване на правото на защита на личните данни изисква правно основание, което е адекватно достъпно и предвидимо. Правното основание трябва също така да определя обхвата и начина на упражняване на правомощията от страна на компетентните органи, както и да е придружено от мерки за защита на субектите на данни срещу произволно вмешателство. ЕНОЗД и ЕКЗД призовават съзаконодателите да определят много по-строги хипотезите за спешност и „извънредна необходимост“, както и кои органи от публичния сектор и институции, служби и агенции на ЕС могат да поискат данни.

По отношение на прилагането на правилата ЕНОЗД и ЕКЗД приветстват определянето на надзорните органи по защитата на данните за компетентни органи, отговарящи за наблюдението на прилагането на Акта за данните, доколкото това се отнася до защитата на личните данни. ЕНОЗД и ЕКЗД приканват съзаконодателите да определят националните органи по защита на данните като координиращи компетентни органи в рамките на Акта. Във връзка с това председателката на ЕКЗД Андреа Йелинек заявява: *„От жизненоважно значение е ОРЗД да бъде интегриран устойчиво в цялостната регулаторна архитектура, която в момента се разработва за цифровия пазар. Не само за това предложение, но и за други законодателни предложения като Акта за управление на данните и Акта за цифровите пазари. Трябва да бъде осигурено ясно разпределение на компетенциите между съответните регулатори, както и ефикасно сътрудничество, за да се предотврати рискът от фрагментиран надзор, установяването на успореден набор от правила, както и за да се осигури правна сигурност за организациите и субектите на данни.“*

ПРИЕТ Е ЕВРОПЕЙСКИЯТ АКТ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ДАННИТЕ

Регламент (ЕС) 2022/868 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2022 година относно европейска рамка за управление на данните и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1724 (Акт за управление на данните) е публикуван в Официален вестник на ЕС на 3 юни 2022 г. и влиза в сила 20 дни след това – на 23.06.2022 г. Актът ще започне да се прилага 15 месеца по-късно.

Регламентът има за цел да насърчи наличността на данните с цел тяхното използване чрез повишаване на доверието в посредниците за данни и чрез укрепване на механизмите за споделяне на данни в целия ЕС. В регламента са разгледани следните ситуации:

- предоставяне на данни от общественния сектор за повторно използване в ситуации, когато тези данни са обект на права на други лица
- споделяне на данни между предприятия срещу възнаграждение под каквато и да е форма;
- разрешаване на използването на лични данни с помощта на „посредник за споделяне на лични данни“, предназначено да помогне на физическите лица да упражняват правата си съгласно Общия регламент относно защитата на данните;
- Разрешаване на използването на данни на алтруистични основания.

Регламентът обхваща различни видове посредници за данни, обработващи както лични, така и нелични данни. Следователно взаимодействието със законодателството относно личните данни е особено важно. С Общия регламент относно защитата на данните и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в ЕС е създадена солидна и надеждна правна рамка за защита на личните данни, която представлява стандарт на световно равнище.

Със законодателния акт се допълва Директива (ЕС) 2019/1024 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно отворените данни и повторното използване на информацията от общественния сектор (Директива за отворените данни). Отнася се до данни, държани от органи от общественния сектор, които са обект на права на други лица и следователно попадат извън обхвата на настоящата директива. В регламента има логични и съгласувани връзки с другите инициативи, обявени в европейската стратегия за данните. Целта е да улесни споделянето на данни, включително чрез засилване на доверието в посредниците за споделяне на данни, които се очаква да бъдат използвани в различните пространства на данни. Документът няма за

цел да предоставя, изменя или премахва съществените права относно достъпа и използването на данни. Този вид мерки са предвидени в рамките на евентуален Закон за данните.

Документът се основава на принципите за управление на данните и повторното им използване, разработени за изследователските данни. Принципите за данните предвиждат, че такива данни следва да бъдат лесни за намиране, достъпни, оперативно съвместими и повторно използваеми.

Предприятията често се нуждаят от данни от няколко държави членки, за да могат да разработват продукти и услуги в целия ЕС, тъй като наличните извадки от данни в отделните държави членки често не предлагат богатството и разнообразието, позволяващи разпознаването на форми или машинното самообучение въз основа на модела на големите информационни масиви. Освен това основаващите се на данни продукти и услуги, разработени в една държава членка, може да се наложи да бъдат съобразени с предпочитанията на клиентите в друга държава членка, а това изисква наличието на местни данни на равнището на държавите членки. Поради това е необходимо данните да могат лесно да преминават през междусекторните вериги за създаване на стойност, както и през тези на равнището на ЕС, за които от основно значение е наличието на законодателна среда с висока степен на хармонизиране. Освен това единствено действия на равнището на Съюза могат да гарантират, че европейският модел за споделяне на данни, включващ доверени посредници за споделяне на данни между предприятия (B2B) и пространства на лични данни, ще бъде успешен, предвид трансграничния характер на споделянето на данни и значението на тази дейност.

Единният пазар за данни следва да гарантира, че данните от общественния сектор, предприятия и гражданите могат да бъдат достъпни и използвани по възможно най-ефективния и отговорен начин, докато предприятия и гражданите контролират данните, които генерират, а инвестициите, направени за тяхното събиране, са защитени. По-големият достъп до данни би довел до това дружествата и научноизследователските организации да отбележат напредък в изготвянето на представителни научни разработки и въвеждането на иновации на пазара в ЕС като цяло, което е особено важно в ситуации, при които е необходимо координирано действие от страна на ЕС, като например кризата, породена от COVID-19.

Предложеното законодателство създава благоприятна рамка, която не надхвърля необходимото за постигане на целите. Чрез него се хармонизират редица практики за споделяне на данни, като същевременно се зачита правото на държавите членки да организират своята администрация и да приемат законодателни актове по отношение на достъпа до информация от общественния сектор. Рамката за уведомяване на посредниците за данни, както и механизмите за алтруизъм по отношение на данните служат за постигане на по-високо ниво на доверие в тези услуги, без излишно ограничаване на тези дейности, и спомагат за развитието на вътрешен пазар за обмен на такива данни. Инициативата също така ще позволи значителна гъвкавост при прилагането ѝ на равнището на отделните сектори, включително за бъдещото развитие на европейските пространства на данни.

Приетият регламент ще доведе до финансови и административни разходи, които ще трябва да бъдат поети основно от националните органи, докато някои разходи ще обременят и ползвателите на данни и доставчиците на услуги за споделяне на данни, за да се гарантира спазването на задълженията, определени в настоящия регламент. Проучването на различните варианти и техните очаквани разходи и ползи обаче доведе до балансиран проект на инструмента. Той ще остави достатъчно гъвкавост на националните органи, за да вземат решения относно равнището на финансовите инвестиции и да обмислят възможности за възстановяване на такива разходи чрез административни такси или налози, като същевременно предлага цялостна координация на равнището на ЕС. Също така разходите за ползвателите на данни и доставчиците на услуги за споделяне на данни ще бъдат компенсирани от стойността, създадена от по-широкия достъп до данните и тяхното използване, както и от навлизането на нови услуги на пазара.

Изборът на регламент като правен инструмент е оправдан от преобладаването на елементи, изискващи еднакво прилагане, което не оставя на държавите членки свобода на действие при прилагането и създава напълно хоризонтална рамка. Тези елементи включват уведомленията за доставчиците на услуги за споделяне на данни, механизмите за алтруизма по отношение на данните, основните принципи, които се прилагат при повторното използване на данни от общественния сектор, които не могат да бъдат налични като отворени данни или не са предмет на специфично за отделните сектори законодателство на ЕС, както и създаването на координационни структури на европейско равнище. С пряката приложимост на регламента ще се избегне необходимостта от периода и процеса на изпълнение за държавите членки, като същевременно ще се позволи създаването на общи европейски пространства на данни в близко бъдеще, в съответствие с плана на ЕС за възстановяване.

В същото време разпоредбите на регламента не са прекалено ограничителни и оставят място за различни равнища на действие на държавите членки по отношение на елементи, които не накърняват целите на инициативата, по-специално организацията на компетентните органи, подпомагащи органите от общественния сектор при изпълнението на техните задачи, свързани с повторното използване на определени категории данни от общественния сектор.

Тъй като личните данни попадат в обхвата на някои елементи от регламента, мерките са изготвени по начин, който напълно съответства на законодателството за защита на данните и всъщност на практика увеличава контрола, който физическите лица имат върху генерираните от тях данни.

По отношение на засиленото повторно използване на данни от общественния сектор ще бъдат зачитани както основните права за защита на данните, така и защитата на неприкосновеността на личния живот и правото на собственост (по отношение на правата на собственост върху определени данни, които са например търговска тайна или защитени с права върху интелектуална собственост). По същия начин доставчиците на услуги за споделяне на данни, предлагащи услуги на субекти на данни, ще трябва да спазват приложимите правила за защита на данните.

Рамката за уведомяване за посредниците за данни би засегнала свободата на стопанска инициатива, тъй като с нея ще се въведат някои ограничения под формата на различни изисквания като предварително условие за функционирането на тези субекти.

Подробно разяснение на конкретните разпоредби на Регламент (ЕС) 2022/868

В глава I се определя предметът на регламента и се посочват определенията, използвани в целия инструмент.

В глава II се създава механизъм за повторно използване на определени категории защитени данни от общественния сектор, при условие че се зачитат правата на други лица (по-специално въз основа на защита на личните данни, но също така и на защита на правата на интелектуална собственост и на търговската тайна). Този механизъм не засяга специфичното за отделните сектори законодателство на ЕС по отношение на достъпа и повторното използване на тези данни. Повторното използване на тези данни попада извън обхвата на Директива (ЕС) 2019/1024 (Директива за отворените данни).

С разпоредбите по тази глава не се създава правото за повторно използване на такива данни, но се предвижда набор от хармонизирани основни условия, при които може да се позволи повторното използване на такива данни (например изискването за неизключителност). Органите от общественния сектор, позволяващи този вид повторно използване, трябва да бъдат технически оборудвани, за да се гарантира, че защитата на данните, неприкосновеността на личния живот и поверителността са напълно запазени. Държавите членки ще трябва да създадат единно звено за контакт в подкрепа на изследователи и новаторски предприятия при идентифицирането на подходящи данни и от тях се изисква да въведат структури, които да подпомагат органите от общественния сектор с технически средства и правна помощ.

В глава III целта е да се повиши доверието в споделянето на лични и нелични данни и да се намалят разходите по трансакции, свързани със споделяне на данни между предприятия (B2B) и между потребители и предприятия (C2B), чрез създаване на уведомителен режим за доставчиците на услуги за споделяне на данни. Тези доставчици ще трябва да спазват редица изисквания, по-специално изискването да останат неутрални по отношение на обменяните данни. Те не могат да използват тези данни за други цели. По отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни, предлагащи услуги за физически лица, трябва да бъде изпълнен и допълнителният критерий за поемане на доверителни задължения към физическите лица, които ги използват. Подходът е изготвен с цел да се гарантира, че услугите за споделяне на данни функционират по открит и основан на сътрудничество начин, като същевременно се оправомощават физическите и юридическите лица чрез предоставянето на по-добър общ поглед и контрол върху техните данни. Компетентен орган, определен от държавите членки, ще отговаря за мониторинга на спазването на изискванията, свързани с предоставянето на такива услуги.

В глава IV се насърчава алтруизмът по отношение на данните (данни, които доброволно се предоставят от физически лица или дружества за общото благо). Това дава възможност на организациите, ангажирани с алтруистично споделяне на данни, да се регистрират като „призната в ЕС организация за алтруистично споделяне на данни“, за да се увеличи доверието в извършваните от тях дейности. Освен това ще бъде изготвен общ европейски формуляр за съгласие във връзка с алтруизма по отношение на данните с цел намаляване на разходите по получаване на съгласие и улесняване на преносимостта на данните (когато данните, които се предоставят, не се държат от физическото лице).

В глава V се определят изискванията за функционирането на компетентните органи, определени да наблюдават и прилагат рамката за уведомяване за доставчиците на услуги за споделяне на данни и за субектите, ангажирани с алтруизъм по отношение на данните. В нея също така се съдържат разпоредби относно правото на подаване на жалби срещу решенията на тези органи и относно средствата за правна защита.

В глава VI се създава официална експертна група („Европейски комитет за иновации в областта на данните“), която ще спомогне за появата на добри практики от органите на държавите членки, по-специално по отношение на обработването на искания за повторно използване на данни, които са предмет на права на други лица (съгласно глава II), на гарантиране на последователна практика относно рамката за уведомяване за доставчиците на услуги за споделяне на данни (съгласно глава III), както и за алтруизма по отношение на данните (глава IV). Освен това официалната експертна група ще подкрепя и съветва Комисията относно управлението на междусекторната стандартизация и изготвянето на стратегически искания за междусекторна стандартизация. В настоящата глава се определя също така съставът на Комитета и се организира неговото функциониране.

В глава VII се позволява на Комисията да приема актове за изпълнение относно европейския формуляр за съгласие във връзка с алтруизма по отношение на данните.

Глава VIII съдържа преходни разпоредби относно функционирането на общата схема за издаване на разрешение за доставчиците на услуги за споделяне на данни и са изложени заключителните разпоредби.

ДАДЕН Е СТАРТ НА ЕВРОПЕЙСКОТО ПРОСТРАНСТВО ЗА ЗДРАВНИ ДАННИ

На 3 май 2022 г. Европейската комисия даде старт на Европейското пространство на здравни данни (ЕПЗД) – един от централните градивни елементи на силен Европейски здравен съюз. ЕПЗД ще помогне на ЕС да постигне качествен скок напред в начина, по който на хората в цяла Европа се предоставя здравно обслужване. То ще даде възможност на хората да контролират и използват здравните си данни в своята страна или в други държави от ЕС. ЕПЗД насърчава истински единен пазар за цифрови здравни услуги и продукти. Освен това то осигурява последователна, надеждна и ефикасна рамка за използването на здравни данни за научни

изследвания, иновации, създаване на политики и регулаторни дейности, като същевременно гарантира пълно спазване на високите стандарти на ЕС за защита на данните.

Пандемията от COVID-19 ясно показва значението на цифровите услуги в областта на здравеопазването. Използването на цифрови инструменти се увеличи значително през този период. Сложността на правилата, структурите и процесите в държавите членки обаче затруднява достъпа до здравни данни и споделянето им, особено в чужбина. Освен това понастоящем здравните системи са обект на засилени кибератаки.

В публикуваното същия ден прессъобщение на Европейската комисия се заявява, че чрез Европейското пространство на здравни данни ще се постигнат следните цели:

Даване на възможност на хората да контролират своите здравни данни в страната си и в чужбина

- Благодарение на Европейското пространство на здравни данни хората ще имат незабавен, безплатен и лесен достъп до своите здравни данни в електронен вид. Те могат лесно да **обменят** тези данни с други здравни специалисти в държавите от ЕС, за да се подобри предоставянето на здравни грижи. Гражданите ще имат пълен контрол върху своите данни, като ще могат да добавят информация, да коригират неверни данни, да ограничават достъпа на други лица и да получават информация за това как се използват техните данни и за какви цели.

- Държавите от ЕС ще гарантират, че обобщените данни за пациентите, електронните рецепти, медицинските изображения и заключенията във връзка с тях, лабораторните резултати и епикризите са издадени и приети **в общ европейски формат**.

- **Оперативната съвместимост и сигурността** ще станат задължителни изисквания. Производителите на системи за електронни здравни досиета ще трябва да сертифицират съответствието с тези стандарти.

- За да се гарантира защитата на правата на гражданите, всички държави от ЕС трябва да **създадат органи в областта на цифровото здравеопазване**. Тези органи ще участват в трансгранична цифрова инфраструктура (**MyHealth@EU**), инфраструктура за данни „Моето здраве в ЕС“, помагаша на пациентите да споделят своите данни в чужбина.

Подобряване на използването на здравни данни за научни изследвания, иновации и изготвяне на политики

- Чрез Европейското пространство на здравни данни се създава **солидна правна рамка за използването** на здравни данни в сферите на научните изследвания, иновациите, общественото здраве, създаването на политики и регулаторните дейности. При строги условия изследователите, новаторите, публичните институции или промишлеността ще имат достъп до големи количества висококачествени

здравни данни, които са от решаващо значение за разработването на животоспасяващи лечения, ваксини или медицински изделия и осигуряват по-добър достъп до здравеопазване и по-устойчиви здравни системи.

- За да получат достъп до такива данни, изследователите, дружествата или институциите ще имат нужда от **разрешение** от орган за достъп до здравни данни, който трябва да бъде създаден във всяка страна от ЕС. Достъп ще се предоставя само ако поисканите данни се използват за **конкретни цели, в затворена и сигурна среда и без да се разкрива самоличността** на лицата. Освен това е строго забранено да се използват данните за решения, които са в ущърб на гражданите, като например проектиране на вредни продукти или услуги или увеличаване на застрахователна премия.

- Органите за достъп до здравни данни ще бъдат свързани към **новата децентрализирана инфраструктура на ниво ЕС** за вторично използване (**HealthData@EU**), инфраструктура за данни „Здравни данни в ЕС“, която ще бъде създадена в подкрепа на трансгранични проекти.

ЕПЗД ще използва текущото и предстоящото внедряване на обществени цифрови блага в ЕС, като например изкуствен интелект, високопроизводителни изчислителни технологии, изчислителен облак и интелигентен мидълуер. Освен това ЕПЗД ще бъде подкрепено от рамки за изкуствения интелект, електронната самоличност и киберсигурността.“

Заместник-председателят на Европейската комисия Маргаритис **Схинас** заявява: *Горд съм да обявя първото общо пространство на данни на ЕС в конкретна област. Европейското пространство на здравни данни ще бъде „ново начало“ за политиката на ЕС в областта на цифровото здравеопазване, като здравните данни ще бъдат използвани за благо на гражданите и науката. Днес полагаме основите за сигурен и надежден достъп до здравни данни в пълно съответствие с основните ценности, на които се основава ЕС.*

Според комисаря по въпросите на здравеопазването и безопасността на храните **Стефа Кириакиду**, *„Европейското пространство на здравни данни е основен решаващ фактор за цифровата трансформация на здравеопазването в ЕС. То поставя гражданите в центъра на вниманието, като им дава възможност да упражняват пълен контрол върху своите данни, за да получат по-добро здравно обслужване в целия ЕС. Тези данни, достъпът до които ще се осъществява при строги гаранции за сигурност и неприкосновеност на личния живот, ще бъдат също така истинска съкровищница за учени, изследователи, новатори и създатели на политики, които работят по бъдещи животоспасяващи лечения. ЕС прави наистина историческа стъпка напред към цифрово здравеопазване.*

Предложението на Европейската комисия бе обект на обществена консултация в периода от 3 май до 26 юли 2021 г., като бяха събрани широк кръг от мнения, допринесли за изготвянето на настоящата правна рамка. Предстои обсъждане от Съвета и Европейския парламент.

ПОЛИТИЧЕСКО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА НОВИ ПРАВИЛА ОТНОСНО КИБЕРСИГУРНОСТТА НА МРЕЖИТЕ И ИНФОРМАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ

На 13 май 2022 г. бе постигнато политическо споразумение между Европейския парламент и държавите-членки на ЕС по **Директивата относно мерки за високо общо ниво на киберсигурност в Съюза (Директива за МИС 2)**, предложена от Комисията през декември 2020 г.

Директивата за МИС, която влезе в сила през 2016 г. съдържа настоящите правила относно сигурността на мрежите и информационните системи и представлява първият законодателен акт в областта на киберсигурността за целия ЕС. Тя проправи пътя за значителна промяна в нагласата, институционалния и регулаторния подход към киберсигурността в много държави членки. Въпреки успешното и положително въздействие на правилата, се наложи те да бъдат актуализирани поради все по-повсеместната цифровизация и мрежова свързаност на нашето общество и нарастващия брой

злонамерени действия в киберпространството на световно равнище. Като част от основната цел на политиката на Комисията да подготви Европа за цифровата ера, през декември 2020 г. Комисията предложи да бъде преразгледана директивата за МИС.

В отговор на нарастващите киберзаплахи, на които е изложена Европа, **директивата за МИС 2** вече обхваща средни и големи субекти от повече сектори с критично значение за икономиката и обществото с дейност в областта на обществените електронни съобщителни услуги, цифровите услуги, управлението на отпадъците и отпадъчните води, производството на продукти от критично значение, пощенските и куриерските услуги и публичната администрация както на централно, така и на регионално ниво. Тя покрива по-широко и сектора на здравеопазването. Разширеният обхват на новите правила ефективно ще задължи повече субекти и сектори да вземат мерки за намаляване на риска за киберсигурността и това ще спомогне да се повиши нивото на киберсигурност в Европа в средносрочен и дългосрочен план.

Директивата за МИС 2 прави по-строги изискванията за киберсигурност, налагани на дружествата, разглежда сигурността на веригите на доставки и отношенията между доставчиците и въвежда отчетност на висшето ръководство при неспазване на задълженията в областта на киберсигурността. С нея се рационализират задълженията за докладване, въвеждат се по-строги надзорни мерки за националните органи, както и по-стриктни изисквания за правоприлагане и се правят усилия за хармонизиране на режимите на санкции във всички държави членки. Тя ще помогне да се увеличи обменът на информация и да се укрепи сътрудничеството в областта на управлението на кризи в киберпространството на национално ниво и на ниво ЕС.

Според Маргаритис **Схинас**, заместник-председател на Комисията, отговарящ за утвърждаването на европейския начин на живот „*Киберсигурността винаги е била от съществено значение за предпазване на нашата икономика и общество от киберзаплахи; тя придобива критично значение с напредъка на цифровия преход. Настоящият геополитически контекст прави още по-наложително ЕС да гарантира, че неговата правна рамка е съобразена с целта. Постигайки съгласие по тези допълнителни и по-строги правила ние изпълняваме ангажимента си да подобрим стандартите за киберсигурност в ЕС. Днес ЕС демонстрира ясната си решимост да покаже пример на готовност и устойчивост срещу киберзаплахите за нашата икономика, демокрация и мир.*“

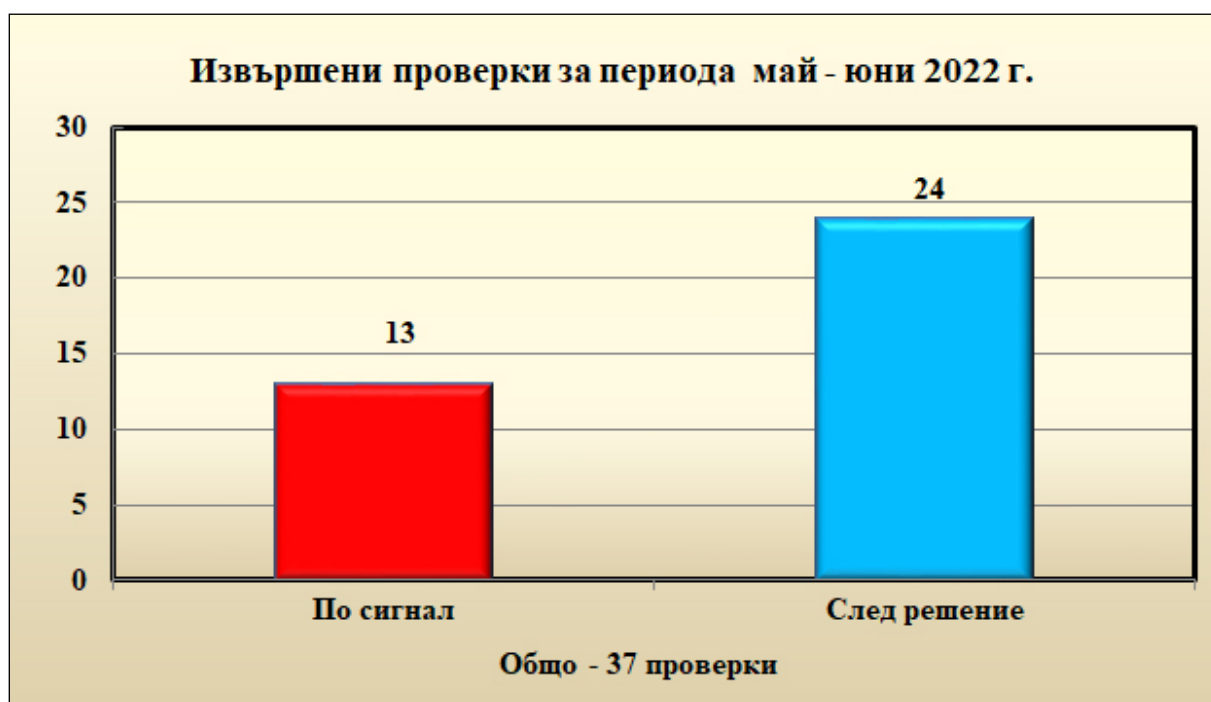
Тиери **Бретон**, комисар по въпросите на вътрешния пазар, допълва „*Злонамерените действия в киберпространството станаха по-смели и по-сложни. Наложително беше да адаптираме своята рамка за сигурност към новите реалности и да гарантираме защитата на нашите граждани и инфраструктура. При днешните условия в областта на киберсигурността от първостепенно значение се явяват сътрудничеството и бързият обмен на информация. С постигането на споразумение по Директивата за МИС 2 ние модернизираме правилата, за да осигурим допълнителна сигурност за повече услуги от критично значение за обществото и икономиката. Следователно това е важна стъпка напред. Ще продължим в този дух с предстоящия Законодателен акт за киберустойчивостта, който ще гарантира по-голяма сигурност при използването на цифрови продукти*“.

Политическото споразумение, постигнато от Европейския парламент и Съвета, подлежи на официално одобрение от двата съзаконодателни органа. Директивата ще влезе в сила 20 дни след публикуването ѝ в Официален вестник, след което в срок от 21 месеца държавите членки ще трябва да транспонират новите елементи на директивата в националните си законодателства.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2022 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. за м. май и юни 2022 г. са извършени общо 37 проверки – 13 след постъпили в КЗЛД сигнали и 24 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 83 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени **6 Разпореждания**, отправени са **5 Предупреждения** и **2 Официални предупреждения** и е съставен **един акт за установяване на административно нарушение**. Също така на основание чл. 58, § 1 от същия Регламент е наложена **имуществена санкция на един администратор** на лични данни.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-898/2020 г.

София, 05.05.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.03.2022 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-898/17.12.2020 г. подадена от С.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.Д., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от „Д.К.“ ЕООД, с ЕИК *****, във връзка с регистриран в Национална агенция за приходите (НАП) трудов договор, какъвто твърди, че не е сключвала с дружеството. Жалбоподателката допълва, че личните ѝ данни са неправомерно обработени от „Д.К.“ ЕООД и за кандидатстване за издаване на Сертификат за Орган за контрол от вид С за електрически уредби и съоръжения и физически фактори на работната среда от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ (ИА БСА), като са предоставени от дружеството на агенцията без правно основание.

Жалбоподателката сочи, че е установила нарушението свързано с регистрирания в НАП трудов договор в края на месец ноември 2020 г., след справка в сайта на НАП, чрез ПИК, а нарушението касаещо предоставяне на личните ѝ данни на ИА БСА – през декември 2020 г., във връзка с получен от агенцията отговор. Допълва, че след като е констатирала нарушението се е свързала по телефон с представител на „Д.К.“ ЕООД от който получила копие на регистрирания в НАП трудов договор, съдържащ личните ѝ данни, но не носещ подписа ѝ. Твърди, че в хода на разговора г-жа П. - управителят на дружеството я информирала, че през месец октомври 2020 г. „Д.К.“ ЕООД е сключило договор за продажба на сертифициран контролен орган с „Ф.“ ЕООД, бивш работодател на жалбоподателката, като за да подаде заявление за издаване на Сертификат С на „Д.К.“ ЕООД е било необходимо ползване на личните данни от трудовото досие на жалбоподателката – копие на лична карта, диплома за завършено висше образование, сертификат за работа, „за прехвърляне на Сертификат от едно юридическо лице на друго“, под условие, че ръководния персонал е същия.

Жалбоподателката е категорична, че няма трудово-правни отношения с „Д.К.“ ЕООД и личните ѝ данни са обработени от дружеството без нейно знание и съгласие. Информира, че от 06.01.2020 г. е в трудово-правни отношения с „Р.К.Г.“ ООД, където заема длъжността на инспектор по факторите

на работна среда. В тази връзка допълва, че с оглед спецификата на заеманата от нея длъжност е недопустимо и несъвместимо упражняване на същата или идентична дейност в друго предприятие, обстоятелство което е декларираше пред работодателя си – „Р.К.Г.“ ООД.

Моли комисията да извърши проверка по случая.

Към жалба е приложено копие на справка № ***** за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, трудов договор № *****, по описа на „Д.К.“ ЕООД, писмо с изх. № ***** от 10.12.2020 г. по описа на ИА БСА.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, „Д.К.“ ЕООД е информирано за образуването по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими доказателства.

В отговор от дружеството не оспорват изложените в жалбата твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката. Потвърждават, че г-жа С.Д. не е подписала регистрирания в НАП трудов договор, не е започвала работа в Органа за контрол и не е участвала в дейността му. Като причина за действията си сочат „неправилния регламент в т. 5.3.2 и т. 2.7.5 от Процедура BAS QA 2 на ИА БСА“ по повод която твърдят, че „Преминаването на ООС от едно към друго юридическо лице става с нотариално заверен договор за покупко-продажба, с който освен всичко останало си купуваш и персонал“ и допълват, че „следвайки инструкциите за прилагане на BAS QA 2 са направили нарушения“.

Молят комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна, доколкото с действията си дружеството не е уронило престижа на жалбоподателката и са предприети действия за заличаване на договора още същия месец, след осъществен с г-жа С.Д. контакт по телефона.

Към становището са приложени относими доказателства, в това число заверено копие на: трудов договор № *****, по описа на „Д.К.“ ЕООД, приемо-предавателен протокол с дата 12.06.2020 г. между „Ф.“ ЕООД и „Д.К.“ ЕООД и договор за покупко-продажба сключен между дружествата на 12.06.2020 г.

В хода на производството от НАП е изискана и представена справка за регистрирани в НАП трудови договори със С.Д. От НАП информират, че за лицето има данни за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор с „Д.К.“ ЕООД, както следва: 1. за сключен трудов договор с дата на сключване 17.07.2020 г., заличен на 04.11.2020 г. и 2. за сключен трудов договор с дата на сключване 01.11.2020 г., заличен на 27.11.2020 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД. За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, посочена е пасивно легитимираната страна и дата на установяване на нарушенията, с оглед което жалбата е редовна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от „Д.К.“ ЕООД във връзка с регистриран в НАП трудов договор с дата 01.11.2020 г. съдържащ три имена, ЕГН и степен на образование на жалбоподателката, същите лични данни, предвид обстоятелството, че посредством тях лицето може да бъде безспорно индивидуализирано. Комисията е сезирана на 17.12.2020 г., по-малко от два месец след извършване на твърдяното нарушение, предвид което се налага извода, че жалбата е подадена срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предмета на жалбата са и твърдения за неправомерно предоставяне на лични данни на жалбоподателката – имена, образование и специалност - диплома за завършено висше образование

и сертификат за работа, на ИА БСА за целите на издаден на дружеството Сертификат за Орган за контрол С за електрически уредби и съоръжения и физически фактори на работната среда. Комисията е сезирана на 17.12.2020 г., по-малко от месец след извършване на твърдяното нарушение, предвид което се налага извода, че жалбата е подадена срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, доколкото видно от приложения към преписката отговор от ИА БСА личните данни са предоставяни на 26.11.2020 г., обстоятелство за което жалбоподателката е уведомена на 10.12.2020 г.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – администратор на лични данни, каквото качеството „Д.К.“ ЕООД безспорно притежава по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679 по отношение на жалбоподателката, предвид събраните по преписката доказателства и обстоятелството, че същото е юридическо лице, което само определя целите и средствата за обработване на лични данни. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби подадени от субект на данни срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 26.01.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – С.Д. и ответна страна – „Д.К.“ ЕООД. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 23.03.2022 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. На жалбоподателката е предоставено, за запознаване, копие на изразено от ответника писмено становище.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от ИА БСА са изискани заверено копие на писмо с вх. № ***** от „Д.К.“ ЕООД, ведно с приложения към него, в това число приложение BAS QA 2.7.5 от 26.11.2020 г., със заличени лични данни на лица различни от жалбоподателката, както и справка на предоставени документи/записи за прехвърляне на предоставена акредитация на Орган за контрол от вид С при „Ф.“ ЕООД на „Д.К.“ ЕООД касаещи лицето С.Д., включително заверено копие на представено приложение BAS QA 2.7.5 от 15.06.2020 г. съгласно адресиран до г-жа С.Д. отговор изх. № ***** от 10.12.2020 г. по описа на ИА БСА. Агенцията е уведомена за позицията на дружеството и твърденията, че допуснатото нарушение се дължи на „неправилния регламент т. 5.3.2 и т. 2.7.5 от Процедура BAS QA 2 на ИА БСА“.

В отговор и с придружително писмо ***** от ИА БСА са приложени изисканите документи. Взето е отношение по повод твърденията на дружеството за причината за допуснатото нарушение, за което е сезирана КЗЛД. В тази насока от ИА БСА сочат, че твърденията за „неправилен“ регламент на процедури на Агенцията, са напълно неоснователни. Считат, че се касае за порочно и напълно неправилно тълкуване на Процедура за акредитация / BAS QR 2/ и показва както дълбокото ѝ непознаване, така и цялостно непознаване на процесите по акредитация от страна на „Д.К.“ ЕООД.

Информират, че към момента на действие на Процедура за акредитация /която се твърди, че е незаИнформират, че към момента на действие на Процедура за акредитация /която се твърди, че е незаконосъобразна/, а и към настоящия момент, ИА БСА е с потвърден статут и действащо многостранно споразумение за взаимно признаване както от Европейска организация за акредитация, така и от другите международни организации в областта на акредитацията. Допълват, че съгласно т. 7.1 от Изисквания за акредитация описани в EN ISO/IEC 17011:2017 следва общите изисквания за акредитация на органите за оценяване на съответствието да бъдат тези, определени в съответните международни стандарти и/или други нормативни документи за функционирането на органите за оценяване на съответствието. Изискванията за персонал по отношение на всяко лице, което желае да получи

акредитация /независимо дали е кандидат за първоначална акредитация, кандидат преакредитация или разширяване на обхвата на акредитацията, или кандидат за акредитация в процедура за прехвърляне на акредитация/, са свързани именно с приложението на международни стандарти, посочени изрично в Регламент /ЕО/ 765/2008. Особеностите на приложимата нормативна рамка определят императивно, че критериите и условията за прехвърляне на акредитация включително разписаните в тази връзка правила, касаещи специфични изисквания за персонал, както на акредитираното лице, така и на лицето, което желае да му бъде прехвърлена акредитацията, могат да бъдат обект на преценка само и единствено от признаващите организации (ЕА) и то по реда, определен в Регламента. От друга страна и съгласно Регламент /ЕО/ 765/2008 г., и съгласно ЗНАООС единствен компетентен орган на територията на Република България в областта на акредитацията, респективно и прехвърляне на акредитация, включващо винаги оценяване на съответствие с определени хармонизирани стандарти и специфичните им изисквания за персонал на ООС и на акредитираното лице, е Изпълнителна агенция Българска служба за акредитация. Категорични са, „нито в ЗНАООС, нито в процедурите за акредитация, нито в които и да е от разпоредбите, регламентиращи изисквания за персонал, никога и никъде не е била и не е уреждана нито „продажба“ на ООС - та, нито „продажба“ на персонал!“

На проведено на 23.03.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-898/17.12.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от „Д.К.“ ЕООД във връзка с регистриран в НАП трудов договор с дата 01.11.2020 г. съдържащ три имена, ЕГН и адрес на жалбоподателката.

Предмета на жалбата са и твърдения за неправомерно предоставяне на лични данни на жалбоподателката – имена, образование и специалност - диплома за завършено висше образование и сертификат за работа, за целите на издаден на дружеството Сертификат за Орган за контрол от вид С за електрически уредби и съоръжения и физически фактори на работната среда.

Фактическата обстановка не е спорна между страните – жалбоподателката няма трудово-правни отношения с „Д.К.“ ЕООД, не е предоставяла личните си данни на дружеството, не е подписала регистрирания в НАП трудов договор, не е започвала работа в Органа за контрол от вид С за електрически уредби и съоръжения и физически фактори на работната среда на „Д.К.“ ЕООД и не е участвала е дейността му, последното потвърдено в писмено становище на дружеството до КЗЛД.

Въпреки горно обаче, данните по преписката свидетелстват за обработване на лични данни на жалбоподателката от страна на „Д.К.“ ЕООД за изготвен трудов договор с дата 01.11.2020 г., със страни работодател „Д.К.“ ЕООД и служител С.Д., съдържащ три имена, ЕГН и адрес на жалбоподателката. Въпреки че трудовият договор не е подписан от работника, дружеството е подало в НАП уведомление на основание чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, за регистрирането му, като следва да се отбележи, че по инициатива на дружеството трудовия договор е заличен.

В хода на производството е констатирано и обработване на личните данни на жалбоподателката от „Д.К.“ ЕООД в хипотезата на предоставянето им в НАП за регистриране и на друг трудов договор между страните, с дата на сключване 17.07.2020 г., заличен на 04.11.2020 г., пак по инициатива на дружеството.

Обработването на личните данни на жалбоподателката за регистриране на трудовите договори в НАП е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД. Нормативно установен е редът и съдържанието на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, същият регулиран съответно от Наредба № 5

от 29 декември 2002 г., издадена от Министъра на труда и социалната политика. Съгласно цитираните актове, в уведомлението се съдържат данни за работника и служителя в обем от три имена и единен граждански номер, същите лични данни за физическото лице предвид обстоятелството, че лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

Твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени от дружеството без нейно знание и съгласие за целите на трудовия договор и са предоставени в НАП за регистрацията му не са оспорени от ответната страна. В тази връзка и предвид категоричните твърдения на жалбоподателката, че не е сключвала такъв, следва извода, че не е налице съгласие на субекта на данни за обработване на личните му данни за целите на договора. Липсват доказателствата които да обосноват законосъобразност на обработването основано на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на г-жа С.Д. или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Не е налице и нормативно установено задължение на дружеството, като работодател и осигурител, каквото качество в случая безспорно не притежава по отношение на жалбоподателката, да подаде в НАП уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ съдържащи лични данни на г-жа С.Д.

В конкретния случай не е налице и никое от останалите условия за допустимост на обработването. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани и не се твърдят от ответното дружество, което сочи че липсват трудово-правни отношения между страните. Неприложима е хипотезата за наличие на легитимен интерес на администратора който да е преимуществен пред интереса на засегнатото физическо лице. Останалите условия са неотнормисими - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотеза касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни или изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито в настоящето производство не са установени да са делегирани на дружеството.

От анализ на събраните доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за законосъобразност на обработването, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

Нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД е констатирано и по отношение на предоставяне на личните данни на жалбоподателката от страна на „Д.К.“ ЕООД на ИА БСА за кандидатстване в Процедура по акредитация за издаване на Сертификат за Орган за контрол С за електрически уредби и съоръжения и физически фактори на работната среда. Лични данни на жалбоподателката в обем от имена, образование и специалност - диплома за завършено висше образование и сертификат за работа, са обработени в хипотезата на употреба и предоставяне от страна на дружеството на ИА БСА на 26.11.2020 г. Обработването е незаконосъобразно, без наличие на която и да е било от предпоставките по чл. 6, § 1 от ОРЗД, предвид установената по случая фактическа обстановка и обстоятелството, че жалбоподателката няма трудово-правни отношения с „Д.К.“ ЕООД, не е предоставяла личните си данни на дружеството, не е започвала работа в Органа за контрол от вид на „Д.К.“ ЕООД и не е участвала в дейността му.

Не могат да се споделят твърденията на дружеството, че допуснатото нарушение се дължи на „неправилния регламент в т. 5.3.2 и т. 2.7.5 от Процедура BAS QA 2 на ИА БСА“ и обстоятелството, че „Преминаването на ООС от едно към друго юридическо лице става с нотариално заверен договор за покупко-продажба, с който освен всичко останало си купуваш и персонал“. Липсват указания или законово регламентирана процедура в смисъла вложен от ответника, като следва по-скоро да се приеме, че в случая се касае за непознаване и/или превратно тълкуване на разпоредбите относно акредитацията, мнение което се споделя и от ИА БСА. В тази връзка не може да се приеме, че обработването на лични данни за жалбоподателката от страна на дружеството в процедура по акредитация е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, като не може да бъде споделено и виждането за наличието на преимуществен легитимен интерес на „Д.К.“ ЕООД

над интересите на субекта на лични данни. Противно на твърденията на ответника, макар данните да са предоставени на ИА БСА в рамките на законоустановена процедура, то обработването им от страна на дружеството е незаконосъобразно предвид липсата на валидни договорни отношения между дружеството и г-жа С.Д. Това обстоятелство е напълно известно на дружеството към дата на кандидатстване по процедура по акредитация, което навежда на извода, че действията на дружеството са целенасочени и съзнателни (умишлени), имащи за цел да въведат в заблуждение органа по акредитация – ИА БСА.

Поради естеството на констатираните нарушения и в условията на оперативна самостоятелност комисията счита, че с оглед установената фактическа обстановка и събраните по преписката доказателства, мерките по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламент ЕС 2016/679 са неприложими, а налагането на корективни мерки по чл. 58, § 2, буква „б“ и „г“ от ОРЗД е нецелесъобразно и непропорционално на нарушенията и обстоятелствата при които са допуснати от страна на администратора. Счита за целесъобразно, възпиращо и пропорционално, предвид тежестта на нарушенията, големия обем от обработени лични данни и обстоятелството, че същите са довършени и целенасочени, ангажирането на административно-наказателната отговорност на дружеството с налагане на имуществена санкция за нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД.

При определяне на вида и размера на наложената на администратора корективна мярка, като утежняващи комисията квалифицира обстоятелствата, че се касае за извършени от администратора три нарушения, обработените лични данни са в голям обем, нарушенията са довършени, действията на администратора са целенасочени и съзнателни, а нарушенията са станали известни на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. Като смекчаващи комисията отчита обстоятелствата, че: се касае за нарушаване на правата на едно физическо лице; до настоящия момент по отношение на администратора КЗЛД не е упражнявала корективни правомощия; предприети са действия за преустановяване на нарушението касаещо регистрирани в НАП трудови договори – по инициатива на дружеството са подадени до НАП уведомления за заличаване на договорите; дружеството е микропредприятие по смисъла на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Закона за малките и средни предприятия доколкото обявения средносписъчен брой на персонала е по-малко от 10 души, а именно 3 човека, а обща стойност на активите, съгласно последния публикуван отчет за 2020 г., е в размер на 10 000 лв. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотносими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

По изложените съображения комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената санкция следва да е в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) – размер около минимума и много под средния предвиден в регламента за това нарушение.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото корективно правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-898/17.12.2020 г. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 2016/679 налага на „Д.К.“ ЕООД с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за нарушение на чл. 6 § 1 от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-525/2020 г.

София, 05.05.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 09.02.2022 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-525/24.07.2020 г., подадена от Т.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Т.К., чрез адв. Б., с изложени твърдения за незаконосъобразно обработване на личните му данни от „РТК“ ЕООД, във връзка с издадено удостоверение с лиценз № ***** по Наредба № РД-02-2025/03.12.2012 г. за условията и реда за издаване на удостоверение за вписване в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор (Наредбата) и заверен към него списък от правоспособни физически лица, назначени на трудов или граждански договор, в който се съдържат личните му данни, публикуван на сайта на ДНСК в регистъра по чл. 10, ал. 9 от Наредбата. Посочено е, че „удостоверението за извършване на дейности по чл. 166, ал. 1 от ЗУТ се издава на лице, което отговаря на определени изисквания, сред които и „разполага с нает по трудов или друг договор екип от правоспособни физически лица с доказан професионален опит и техническа компетентност, необходими за осъществяване на дейностите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти със съществените изисквания към строежите и/или упражняване на строителен надзор“.

Твърди се, че личните данни са обработени в нарушение на принципа на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност доколкото жалбоподателят не е сключвал трудов и/или граждански договор с дружеството, а данните му са обработени без негово знание и съгласие с цел получаване на процесното удостоверение, обстоятелство което е установено след направена проверка в публичния

регистър, съгласно която г-н Т.К. фигурира под № ** в списъка на екипа от правоспособни физически лица, наети от дружеството.

Към жалбата е приложено заверено копие на пълномощно.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, „РТК“ ЕООД е информирано за образуваното административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище и да представи относими по случая доказателства.

За изясняване на случая от фактическа страна и в съответствие с изискванията за редовност на искането с което е сезирана КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация за дата на узнаване на твърдяното нарушение.

В отговор и с придружително писмо ППН-01-525#6/24.09.2020 г. жалбоподателят информира, че нарушението е установено месец юли 2020 г. и уточнява, че конкретна дата не може да посочи. Твърди, че за констатираното нарушение е информирал и ДНСК с писмо ***** и прилага заверено копие на получени от Дирекцията документи - граждански договор и декларации по чл. 8, ал. 2, т. 7 и т. 8 на Наредбата за условията и реда за издаване на лицензи на консултанти за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти или упражняване на строителен надзор, съдържащи личните му данни, представени от „РТК“ ЕООД в ДНСК във връзка с издаденото удостоверение на дружеството.

Предвид изложените от жалбоподателя твърдения и приложени доказателства е направена служебна справка в публикуван на сайта на ДНСК Регистър на лицата, извършващи дейността консултант съгласно чл. 167, ал. 2 от ЗУТ, относно „РТК“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в протокол ППН-01-525#7/05.11.2020 г.

В хода на производството от „РТК“ ЕООД е изразено становище за неоснователност на жалбата, с аргументи че жалбата е бланкетна, а „твърдения на жалбоподателя голословни“, доколкото „не са приложени никакви доказателства, относно изложените факти“.

Управителят на дружеството Р.М. сочи, че Наредба № РД-02-2025/03.12.2012 г. за условията и реда за издаване на удостоверение за вписване в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор урежда вписването на съответните актове в регистъра, респективно данните съдържащи се в него. Допълва, че „цитирания нормативен акт е в пълно съответствие с българското законодателство (Закона за защита на личните данни) и законодателството на ЕС (Регламент ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и Съвета), като „щом органът е разпоредил вписване в процесния регистър, то представените от заявителя документи са били в пълно съответствие с нормативно уредената процедура“, следователно „Това от своя страна изключва всякакви незаконосъобразни действия от страна на дружеството“. Коментира, че „В противен случай, би се стигнало до извода, че законодателството (Наредба № РД-02-2025/03.12.2012 г. за условията и реда за издаване на удостоверение за вписване в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор) урежда процедура, спазването на която, нарушава други нормативни актове. Г-жа Р.М. намира, че „доколкото органът по регистрация е разпоредил данните да бъдат вписани, може единствено да се направи извод за законосъобразно представяне на данните подлежащи на вписване.“

Коментира, че в жалбата не е посочена, нито датата на извършване на твърдяното нарушение, нито датата, на която жалбоподателя е узнал за извършване на твърдяното нарушение. Намира, че „абстрактно е изложена фактическата обстановка, без да се изпада в конкретика, което от своя страна дава индикация за неоснователността на жалба“ и твърди, че „изложеното в жалбата е в пълно противоречие с обективната истина“.

Заверено копие на изразеното от дружеството становище е изпратено на жалбоподателя за запознаване, а предвид изложените в производството противоречиви твърдения и наличните по преписката писмени доказателства г-н Т.К. е информиран за възможността да предостави

сравнителен материал за извършване на експертизата с цел установяване на истинността, респективно неистинността на положения подпис под представените по административната преписката граждански договор и декларации по чл. 8, ал. 2, т. 7 и т. 8 на Наредбата за условията и реда за издаване на лицензи на консултанти за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти или упражняване на строителен надзор.

Сравнителен материал е предоставен на 25.08.2021 г. – попълнен е протокол за вземане на образци за сравнително изследване рег. № *****.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба ППН-01-525/24.07.2020 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, приложено е пълномощно за представителна власт, посочена е пасивно легитимирана страна, а след дадени от КЗЛД указания е посочена и дата на узнаване на нарушението, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата са процесуално допустима, подадена в срока по чл. 44, § 2 от ДР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес, доколкото събраните по преписката данни свидетелстват, че твърдяното от жалбоподателя нарушение е установено юни 2020 г., дни преди сезиране на КЗЛД. Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – имена, единен граждански номер, номер на лична карта, образование и населено място от „РТК“ ЕООД чрез неправомерното им обработване, събиране, съхранение и предоставянето им от дружеството на ДНСК във връзка с издадено удостоверение ***** на дружеството за упражняване на дейностите оценка на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор и публикуването им в публичен регистър на ДНСК по чл. 167, ал. 2 от ЗУТ на лицата, извършващи дейността консултант сключили граждански и/или трудов договор с „РТК“. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица в сферата на личните данни.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 08.09.2021 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател Т.К. и ответна страна „РТК“ ЕООД. Насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 10.11.2021 г., за което страните са редовно уведомени. От ответната страна са изискани информация и доказателства за платени по гражданския договор възнаграждения, както и приемо-предавателни протоколи за извършена работа за всеки обект, съгласно чл. 3 от договора.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от ДНСК е изискана информация за дата на която процесните документи, съдържащи лични данни на жалбоподателя, са предоставени от „РТК“ ЕООД в ДНСК, както и данни за хода и резултатите от образувана по случая проверка инициирана по молба на г-н Т.К.

В отговор от ДНСК информират, че управителя на „РТК“ ЕООД е разширил екипа си от специалисти, като е подал заявление ***** до ДНСК за включване на нови 28 правоспособни физически лица сред които и жалбоподателят инж. Т.К. „със специалност ССС“. Посочват, че към заявлението са представени изискуеми документи по чл. 8, ал. 2 от Наредбата, а именно: копие на диплома за завършени висше образование, автобиография в оригинал, копие на документи за удостоверяване за минимално изискуемия професионален стаж, две декларации в оригинал и копие

на договор между дружеството и специалиста. Допълват, че от Началника на ДНСК е издаден списък на екипа на правоспособни физически лица от различни специалности, назначени по трудов или граждански договор в „РТК“ ЕООД, заверен към 26.01.2017 г., в който под № ** фигурира г-н Т.К., същия публикуван на сайта на ДНСК. Информират, че г-н Т.К. е част от екипа на дружеството до 11.02.2021 г., когато по искане на управителя на дружеството, обективизирано в подадено до ДНСК заявление *****, е изключен от списъка.

Предвид изложените от страните в производството противоречиви твърдения на Националният институт по криминалистика е възложено изготвяне на експертиза на подписите положени в графа „За изпълнител“ и графа „Декларатор“ на приложените по преписката граждански договор и декларации по чл. 8, ал. 2, т. 7 и т. 8 на Наредбата за условията и реда за издаване на лицензи на консултанти за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти или упражняване на строителен надзор, същите от дата 03.01.2017 г. Предмет на експертизата е да се установи дали подписите са положени от Т.К.

В хода на производството от жалбоподателят и от ответната страна са депозираны искания за отлагане на откритото заседание. Като съображение за отлагане жалбоподателят излага липсата, към 09.11.2021 г., на изготвена и депозирана по преписката експертиза. Аргументите на ответника са в насока обективна невъзможност представител на дружеството да присъства на заседанието и служебна ангажираност на процесуалния ѝ представител – насрочено за същата дата дело в Окръжен съд – Пловдив. Като доказателство за последното е приложено копие на призовка за делото – ***** по описа на Окръжен съд – Пловдив.

С решение от проведено на 10.11.2021 г. открито заседание на КЗЛД исканията на страните за отлагане на заседанието са уважени, разглеждането на жалбата по същество е отложено, след постъпване на възложената експертиза в КЗЛД.

В хода на производството, с писмо ППН-01-527#27/10.11.2021 г. в КЗЛД е депозиран протокол за извършена почеркова експертиза № ***** по описа на НИК, същата със заключение, че подписите под изследваните документи не са положени от Т.К. В тази връзка и доколкото случая е изяснен от фактическа страна е насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 09.02.2022 г., за което страните са редовно уведомени. Информирани са за извършена почеркова експертиза № ***** по описа на НИК, заверено копие от която им е предоставено за запознаване и становище. В допълнение и за пълното от ответника повторно са изискани информация и доказателства за платени по гражданския договор възнаграждения, както и приемо-предавателни протоколи за извършена работа за всеки обект, съгласно чл. 3 от договора, но такива не са депозираны.

На проведено на 09.02.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, се представлява от адв. Д. с пълномощно по преписката. Адв. Д. оспорва жалбата, декларира, че е запознат със събраните по преписката доказателства, възражения по доказателствата няма, не сочи нови доказателства.

Моли комисията да призове жалбоподателя да отговори на въпроса дали е предоставял на дружеството документ, съдържащ личните му данни, а именно свидетелство за съдимост. Аргументира доказателственото искане с твърдения, че „при доброволно предаване“ на свидетелството, лицето дава съгласието си съдържащите се в документа лични данни да бъдат обработвани.

Моли жалбата да бъде оставена без движение до уточняване, от страна на жалбоподателя, на периода в който твърди, че данните му са неправомерно обработени от страна на дружеството, конкретизиране на началната дата на обработването им и посочване на целите за които са обработени от дружеството, като заявява, че липсата на тази информация възпрепятства правото на защита на „РТК“ ЕООД.

Без да оспорва заключението на депозираната по преписката експертиза, моли комисията да възложи извършване на експертиза на документите в оригинал, както и да възложи допълнително извършване на експертиза и на подписа положен в графа „Възложител“, за да се установи дали същия е положен от Р.М. – управител на дружеството Възложител, без да прави оспорване, а само предположения, в тази насока.

Отделно от горното адв. Д. прави искане за спиране на производство, като сам твърди, че „има неистински документ, който следва да е обект на друго разследване“, с искане документите да се изпратят на компетентните органи.

Комисията оставя без уважение направените доказателствени искания и дава ход по същество. Адв. Д. поддържа становище за неоснователност на жалбата, намира жалбата за „абстрактна“, а твърденията от жалбоподателя нарушения – за недоказани. Заявява, че е затруднено правото на защита на дружеството, като страна в настоящето производство, като не му е предоставена възможност да докаже твърдяната от дружеството фактическа обстановка.

Комисията намира твърденията на ответника за възпрепятстване правото му на защита за неоснователни. Указано е разпределянето на доказателствената тежест в процеса. На страната е предоставена възможност да се запознае със събраните по преписката доказателства, а на ответника изрично е посочено, че следва да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като прави впечатление, че освен писмено становище от дата 30.12.2020 г. и искане от 08.11.2021 г. за отлагане на открито заседание, с които се изчерпват активността на ответника в производството, други процесуални действия не са правени, доказателства въобще не са ангажирани от страна на дружеството.

Основания за спиране на производството не са налице, като следва да се отбележи, че дружеството разполага с правната възможност само да сезира компетентните според него органи за установяване на документното престъпление и неговия извършител. Последното е ирелевантно към образуваното пред КЗЛД производство, мнение, което се споделя и в съдебната практика, предвид обстоятелството, че е относимо към търсенето на наказателна отговорност в рамките на евентуален наказателен процес, който не е от компетентността на КЗЛД. Същото е неотносимо към образувано производството по реда чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, срещу юридическо лице - администратор на лични данни, чиято административно-наказателна отговорност за спазване на нормите в сферата на личните е обективна и безвиновна.

Предвид категоричните резултати от експертизата, неоспорени от страните, комисията счита, че няма основания за възлагане на повторна експертиза на подписа положен в графа „за Изпълнител“ в гражданския договор, още по-малко такава относно подписа положен от Възложителя, доколкото е безспорно, че документът изхожда от „РТК“ ЕООД и авторството му не е оспорено от дружеството.

Призоваването на жалбоподателя с указания за лично явяване в заседанието, комисията намира за недопустимо по съображения, че начина на упражняването на правото на защита е по преценка на страната, като личното явяване не е задължително. Искането за събирането на гласни доказателства, чрез разпит на жалбоподателя, комисията също намира за недопустимо, още повече, че поставения от процесуалния представител на ответника въпрос не е спорен, доколкото в жалбата до КЗЛД категорично е заявено, че жалбоподателят не е предоставял личните си данни на дружеството. Твърди се, че „дружеството неправомерно е получило достъп до личните данни на субекта без негово знание и съгласие и без да е сключен трудов или граждански договор“. Твърденията са категорични и ясни и възпроизвеждането им от жалбоподателя лично пред КЗЛД, в рамките на открито заседание, не е необходимо. Ясен е и предметът на спора с който е сезирана комисията, като безспорно е установена дата на твърдяно нарушение, предвид представени от ДНСК доказателства и информация, а дали нарушенията са квалифицирани правилно от жалбоподателя е въпрос по който комисията ще се произнесе по същество, като следва да се отбележи, че органът не е обвързан с правната квалификация дадена от страните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-525/24.07.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – имена, единен граждански номер, номер на лична карта, образование и населено място от „РТК“ ЕООД чрез неправомерното им събиране, съхранение и предоставянето им от дружеството на ДНСК във връзка с издадено удостоверение ***** на дружеството за упражняване на дейностите оценка на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор и публикуването им в публичен регистър на ДНСК по чл. 167, ал. 2 от ЗУТ на лицата, извършващи дейността консултант сключили граждански и/или трудов договор с „РТК“ ЕООД.

Не е спорно, а и видно от справка в публичния регистър на ДНСК, е че „РТК“ ЕООД е вписано в Регистъра на ДНСК, като юридическо лице извършващо дейността консултант съгласно чл. 167, ал. 2 от ЗУТ, като на същото е издаден лиценз № ***** от 08.04.2016 г. със срок на валидност до 08.04.2021 г. В тази връзка на дружеството е издадено Удостоверение за упражняване дейностите оценка на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор, като към публикувания в Регистъра на ДНСК списък на екипа от правоспособни физически лица към 22.05.2019 г. от различни специалности, назначени по трудов или граждански договор в „РТК“ ЕООД, неразделна част от Удостоверение ***** и Заповед РД-27-53/04.04.2017 г. на началника на ДНСК за упражняване на дейностите оценка на съответствието на инвестиционни проекти и/или упражняване на строителен надзор е вписан жалбоподателя.

Издаването на удостоверение на юридическо лице съгласно чл. 162, ал. 2 от ЗУТ е обвързано с изискванията на чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредбата, да разполага с нает по трудов или друг договор екип от правоспособни физически лица с доказан професионален опит и технически компетентности, необходими за осъществяване на дейностите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти със съществените изисквания към строежите и/или упражняване на строителен надзор. Юридическите лица, получили удостоверение, могат да разширяват екипа си с нови специалисти, като подадат заявление в ДНСК за промяна в списъкът на правоспособни физически лица, с приложено към заявлението нормативно установено документи посочени в чл. 8 от Наредбата.

Съгласно цитираната разпоредба към заявлението се прилагат:

- списък на правоспособните физически лица, чрез които се осъществяват дейностите за оценяване съответствието на проектите и/или строителен надзор на строежите, с доказателства за професионалния им опит и за петгодишния стаж, както и други индивидуални документи;

- документи, удостоверяващи правоспособността, професионалната квалификация и най-малко 5 години стаж по специалността на наетите физически лица, както следва: копие от дипломата за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“; копие от документи, удостоверяващи стажа по специалността след завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“; подробна професионална автобиография, съдържаща данни за стаж по години, месторабота и заемана длъжност и информация за конкретно извършваната дейност и професионалния опит в съответствие с придобитата специалност;

- декларация на всеки специалист, който ще оценява съответствието на инвестиционни проекти и/или ще упражнява строителен надзор, за изричното му съгласие да бъде включен в съответния списък на консултанта;

- копие от документ относно вида на правоотношението (трудов или граждански договор) между консултанта и физически лица, чрез които ще упражнява дейността за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор.

В конкретния случай, по информация на ДНСК, е установено, че със заявления вх. ***** и *****, управителят на „РТК“ ЕООД е поискал включване на нови специалисти в екипа. Специалистите, които са предложени са 28, като между тях е и инж. Т.К. със специалност ССС.

Към заявленията са представени, изискуемите документи за новите специалисти съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай това са: Копие на дипломата за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“, автобиография в оригинал, списък на обекти в оригинал, копие на документи за удостоверяване на минимално изискуемия професионален стаж, две декларации в оригинал и копие от договор между дружеството и специалиста. На основание изпълнените нормативни изисквания съгласно ЗУТ и Наредбата от началник ДНСК, е издаден списък, заверен към 26.01.2017., в който фигурира г-н Т.К. По данни на ДНСК г-н Т.К. е част от екипа на дружеството до 11.02.2021 г., когато по искане на управителят, заявено със заявление рег. № *****, г-н Т.К. е изключен от списъка.

Безспорно е, че представените от дружеството на ДНСК документи съдържат лични данни на жалбоподателя, като конкретно в представените по преписката копие на граждански договор и две декларации се съдържат данни за три имена, ЕГН, образование, специалност „строителен инженер“, номер на диплома на жалбоподателя.

В тази връзка е безспорно, че лични данни на жалбоподателя са обработени от дружеството, в хипотезата на предоставянето им на ДНСК през 2017 г., като е безспорно че към януари 2017 г., същите се и съхраняват в дружеството, предвид което относими към обработването на лични данни са разпоредбите на ЗЗЛД (отм.), доколкото обработването – съхранението и предоставянето на данни е извършено през 2017 г., т.е. преди влизане и сила и прилагане на ОРЗД, като следва да се отбележи съставомерността му и по Регламента.

Обработването е незаконосъобразно, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), като изложените от жалбоподателя в тази насока са основателни. Същите се подкрепят от събраните по преписката доказателства, в частност от изготвена по случая графическа експертиза обективизирана в протокол № ***** по описа на НИК, същата със заключение, че подписите под изследваните документи – договор и две декларации, представени от дружеството пред ДНСК не са положени от Т.К. Последното налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от „РТК“ ЕООД, в хипотезата на предоставянето им в ДНСК в процедура по чл. 167 от ЗУТ и Наредбата, за промяна в списъка на правоспособни лица, без знанието и съгласието на жалбоподателя и без наличие на валидни договорни отношения между страните. Обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, които да са преимуществени пред интересите на физическото лице. Противно на твърденията на ответника макар данните да се предоставени на ДНСК в рамките на законоустановена процедура, то обработването им е от страна на дружеството е незаконосъобразно предвид липсата на валидни договорни отношения между дружеството и г-н Т.К., обстоятелство за което следва да следи дружеството в качеството му на администратор на лични данни. В тази връзка се налага извода, че данните са обработени – предоставени на ДНСК без наличие на условие за законосъобразност на обработването и са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД. По преписката липсват данни и информация за дата на която данните са събрани от страна на дружеството и данни за източника им, като относимо към случая е обстоятелството, че дружеството, съгласно разпределянето на доказателствената тежест в процеса, не ангажира доказателства, че същите са предоставени от г-н Т.К., още по-малко, че същите са предоставени за целта за която са обработени от администратора. В тази връзка и за пълно следва да се отбележи, че дори да е вярно предположението на адв. Д., че жалбоподателят е предоставил свидетелство за съдимост на дружеството, същото в никакъв случай не е основание дружеството да обработва тези лични данни, като ги предостави на ДНСК за включване на лицето в списъка на правоспособни лица по смисъла на Наредбата, доколкото липсва

правопораждащия елемент - наличието на договор между страните, за предоставяне на данните на ДНСК.

Комисията счита за целесъобразно, възпиращо и пропорционално, предвид тежестта на нарушението, големия обем от обработени лични данни и обстоятелството, че същото е довършено, ангажирането на административно-наказателната отговорност на дружеството с налагане на имуществена санкция за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размера на санкцията, като утежняващи следва да се посочат обстоятелствата, че са обработени голям обем от лични данни и нарушението е довършено. Като смекчаващи следва да се отчетат обстоятелствата, че нарушението е първо за администратора, който е микропредприятие по смисъла на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Закона за малките и средни предприятия и са предприети действия за прекратяването на нарушението – подадено до ДНСК на 09.02.2021 г. заявление за изключване на г-н Т.К. от списъка с правоспособни физически лица на дружеството.

По изложените съображения комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената санкция следва да е в минимума предвиден в чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), а именно 10 000 лв. Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото корективно правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност. Несъгласен с упражненото по вид и размер корективно правомощие, г-н Веселин Целков, член на комисията, гласува с особено мнение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-525/24.07.2020 г. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) налага на „РТК“ ЕООД, с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.).**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

О.М. (по т.2) Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-389/2021 г.
София, 05.05.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.02.2022 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-389/12.05.2021 г., подадена от Р.З. срещу С.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Р.З. жалба № ППН-01-389/12.05.2021 г., с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни, в хипотезата на осъществявано от съседа ѝ С.П. видеонаблюдение в сграда в режим на етажна собственост, посредством камера монтирана над входната врата на жилището му с адрес гр. София, *****.

Госпожа Р.З. твърди, че видеонаблюдението се осъществява без решение на общо събрание на етажната собственост, както и без съгласие на живущите в сградата, а в обхвата на камерата попада апартаментът ѝ, апартамент 25, както и съседни апартаменти 23 и 24. Моли комисията за проверка по случая и преустановяване на видеонаблюдението, за което твърди, че се осъществява против волята ѝ и в нарушение на личната ѝ неприкосновеност.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата е подадена по електронен път, без да е подписана с квалифициран електронен подпис. Жалба с идентично съдържание е подадена и по пощата и заведена с ППН-01-419/02.06.2021 г.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, С.П. е уведомен за подадената жалба, като му е указана възможността да представи писмено становище и относими по случая доказателства, но такива не са депозиранни.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбата, резултатите от която са обективирани в Констативен акт ППН-02-562/15.11.2021 г., с приложения към него, в това число Констативен протокол от 11.11.2021 г., графични изображения на местоположението и обхвата на камерата и попълнен въпросник.

Проверката на място е открита на 11.11.2021 г. Екземпляр от заповедта за проверка е връчен на С.П., в присъствието на неговия син Д.П.

От извършената проверка се установи следното:

Проверяваният обект е семейно жилище в 16-етажна жилищна сграда в режим на ЕС с общо 105 бр. апартаменти.

Системата за видеонаблюдение се състои от 1 бр. IP стационарна видеокамера (HIKVISION, липсва стикер и не е запазена документация относно модела на камерата) и записващо устройство (DVR HIKVISION модел DS7104HQHI-K1) с капацитет 931.52 GB. Към момента на проверката записващото устройство и видеокамерата функционират. Кадрите в реално време се наблюдават на телевизор, който, заедно със записващото устройство, са разположени в помещение в апартаментът на С.П. (детска стая).

Изложени са твърдения, че системата за видеонаблюдение е изградена лично от С.П. с превантивна охранителна цел в началото на 2021 г. в качеството му на физическо лице. Не е

предоставена удостоверяваща документация точно кога е инсталирана, както и решение на Общото събрание на ЕС или писмено съгласие от останалите живущи в сградата.

Достъп (локален и отдалечен) до изградената система за видеонаблюдение, в т.ч. поддръжка и настройки, изходящия образ от видеокамерата в реално време и записите с видеокадри, имат единствено С.П. и неговият син, включително посредством софтуерно приложение (Hik-Connect), инсталирано на мобилните им телефони.

Установено е, че системата за видеонаблюдение осъществява запис на видеокадрите при движение в обхвата на видеокамерата. Записите с видеокадри се съхраняват на записващото устройство до запълване капацитета на диска. Най-старите открити записи са от 15.02.2021 г.

Камера 1 е разположена в горния десен ъгъл над входната врата на апартамента на С.П., насочена е и заснема пространството непосредствено пред входната врата на неговия апартамент и под остър ъгъл подхода за етажната площадка.

От съхранените записи се констатира, че в периода от 15.02.2021 г. до 25.08.2021 г. вкл. в обхвата на видеонаблюдението/видеозаснемането попада по-голяма част от етажната площадка, вкл. подхода към апартамента на жалбоподателя. Считано от 26.08.2021 г. С.П. е променил обхвата (еднакъв до момента на настоящата проверка) и етажната площадка, апартаментът на подателя на жалбата, както и други съседни апартаменти не се видеонаблюдават/видеозаснемат.

Посредством изградената система за видеонаблюдение се обработват лични данни на следните категории физически лица: живущи и посетители на апартамента на С.П.

Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица. Не позволява лицево разпознаване на физически лица (посредством осъществяване на достъп до база с данни).

По време на проверката на място не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (FTP/Cloud сървър, e-mail или друго място за съхранение на данни).

В събраната документация липсват данни за извършване на охрана на обекта от друго физическо/юридическо лице по реда на Закона за частната охранителна дейност, което да има права на достъп до системата за видеонаблюдение.

Администраторът е предприел следните технически и организационни мерки за защита на данните: достъпът до системата за видеонаблюдение се осъществява след въвеждане на потребителско име и парола.

Не са налице информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

От страна на С.П. не са предоставени документи (правила, процедура, инструкция, или други), описващи предприетите технически и организационни мерки за защита на личните данни и регламентиращи тяхното обработване чрез изградената система за видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба ППН-01-389/12.05.2021 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и пасивно легитимирана страна. Жалбата е подадена по електронен път, без да носи подпис на жалбоподателя. Този недостатък в искането е саниран с подадена по пощата жалба ППН-01-419/02.06.2021 г., с идентично съдържание, подписана от подателя г-жа Р.З., предвид което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу пасивно легитимирани страни - физическо лице С.П., за което се твърди, а и комисията при проверка е констатирила, че има качеството на администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 Регламент ЕС 2016/679, доколкото определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. В хода на проверката се установи, че достъп до видеонаблюдението има освен пасивно легитимирана страна С.П. и синът му Д.П., с оглед на което същият следва да участва в производството като ответна, служебно конституирана страна. Сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случаят не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По горните съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 24.11.2021 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Р.З. и ответни страни – С.П., пасивно легитимирана страна и Д.П., служебно конституирана страна. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 02.02.2022 г. от 13.00 часа. Страните са уведомени за извършена по случая служебна проверка, заверено копие от констативен акт от проверката им е изпратен за запознаване и становище.

На проведено на 02.02.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват и не се представляват в заседанието пред комисията.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба ППН-01-389/12.05.2021 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно осъществявано от С.П. видеонаблюдение в сграда в режим на етажна собственост, посредством камера монтирана над входната врата на жилището му с адрес гр. София, *****.

Съгласно легалното понятие видеонаблюдението е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни, включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че на адреса се намира жилищна сграда в режим на етажна собственост, в която жалбоподателката и ответникът са съседи - притежават собствени жилища, разположени на ет. 4 в сградата.

Констатирано е наличието на изградена в имота на ответника система за видеонаблюдение състояща се от записващо устройство (DVR HIKVISION модел DS7104HQHI-K1) с капацитет 931.52 GB и 1 бр. IP стационарна видеокамера, монтирана в горния десен ъгъл над входната врата на апартамента на С.П. Установено е, че към дата на проверката (11.11.2021 г.) камерата е насочена и

заснема пространството непосредствено пред входната врата на апартамента на ответника и под остър ъгъл подхожда за етажната площадка. Констатирано е обаче, че в периода от 15.02.2021 г. до 25.08.2021 г. вкл. в обхвата на видеонаблюдение е попадала по-голяма част от етажната площадка, вкл. подхожда към апартамента на жалбоподателя. Считано от 26.08.2021 г. С.П. е променил обхвата на камерата, като от 26.08.2021 г. до 11.11.2021 г. (етажната площадка, апартаментът на подателя на жалбата, както и други съседни апартаменти не се видеонаблюдават/видеозаснемат. Видно от доказателствата по преписката промяната е направена няколко дни след уведомяване на ответника за образуването пред КЗЛД производство, като е безспорно, че промяната касае именно производството, без обаче КЗЛД да е информирана от г-н С.П. за първоначалния обхват на видеонаблюдение и последващата промяна, обстоятелства които обаче са констатирани от проверяващия екип на КЗЛД.

Предвид местоположението и обхвата на камерата и поведението на ответника С.П. се налага извода за видеонаблюдение осъществявано в нарушение на принципа на „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ по чл. 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД, доколкото в обхвата на видеонаблюдение попадат общи части от етажната собственост.

Доказателства за взето решение от Общо събрание на етажната собственост за осъществяване на видеонаблюдението не са ангажирани, въпреки дадените изрични указания тази насока, предвид което следва да се приеме, че такова липсва, съответно не може да се приеме, че видеонаблюдението е в изпълнение на произтичащо от Закона за управление на етажната собственост нормативно установено задължение приложимо спрямо администратора. В тази връзка следва да се подчертае, че за обработването на лични данни чрез видеонаблюдение с цел охрана в сгради в режим на етажна собственост, законодателят е предвидил специален ред, който в случая не е спазен. Видеонаблюдението е незаконосъобразно, доколкото не е налице и нито едно от останалите условия посочени чл. 6, § 1 от Регламента, като доказателства в обратен смисъл не са ангажирани. Липсват доказателствата които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни посредством процесната камера или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Основания по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотносими - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотеза касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на ответника г-н С.П. Не може да се приеме, че е налице и преимуществен интерес на г-н С.П. за видеонаблюдение осъществявано извън рамките на собствеността му, като доказателства и дори твърдения в обратна насока липсват, поради което следва да се приеме, че преимущество намира интересът на физическите лица, за които се отнасят данните, пред този на лицето, поставило съответната камера. Няма представени доказателства по преписката за извършени незаконосъобразни действия от трети лица, застрашаващи личната неприкосновеност на лицето или на неговото семейство, които да обосновават надделяващ интерес на администратора.

По отношение на аргумента на ответната страна за монтиране на камерата, а именно с цел охрана на собствеността, следва да се отбележи, че обработването на лични данни посредством видеонаблюдение е законосъобразно и допустимо когато е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора за защита на собствеността и защита на имуществото му и доколкото същото се осъществява в рамките на имота. Доколкото обаче в обхвата на камерата попадат общи части от етажната собственост – стълбищни площадки, без решение на Общо събрание на етажна собственост, и предвид целта на осъществяваното видеонаблюдение, обхвата и техническите характеристики на камерата се налага извода за видеонаблюдение осъществявано в нарушение на принципите на законосъобразност, с оглед обстоятелството, че се заснема площ извън собствеността на администратора. Отделно от това комисията приема, че обработването не отговаря и на принципа на прозрачност доколкото липсва информационна табела за осъществяваното видеонаблюдение и данни за администратора. Липсват и правила относно достъпа до кадри от видеонаблюдение, като се установи, че достъп се осъществява и от трето лице – синът на С.П., без да е ясно дали лицата са съвместни

администратори или имат качеството администратор – обработващ. Поведението на администратора свидетелства и обработване на данните в нарушение на принципа на добросъвестност, доколкото се констатира промяна в обхвата на видеонаблюдение в хода на вече образувано производство, без информиране на КЗЛД за параметрите на видеонаблюдението към дата на сезиране на органа и последващи предприети действия по промяна в последствие.

Предвид характерът и видът на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото не е преустановено, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона и няма данни за настъпили вреди от обработването, комисията счита за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679, като намира, че същата ще постигне целта на закона - ще преустанови нарушението и ще възстанови установения правов ред по отношение на обработването на личните данни. Останалите мерки за по чл. 58, § 1, буква „а“, „б“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от ОРЗД са неприложими и нецелесъобразни поради естеството на нарушението и обстоятелството, че към момента на произнасяне същото не е преустановено. Комисията намира, че доколкото нарушението е първо налагането на глоба на администратора би било прекомерно и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона.“ Следва обаче да се отбележи, че неизпълнението на даденото от комисията разпореждане, в указания срок, е скрепено със санкция за неизпълнение с оглед неговата ефективност и възможността за допълнителен санкционен механизъм по проверка и контрол на изпълнението. Целта е постигане на генерална превенция и пропорционално и законосъобразно обработване на лични данни. Така разпореждания са ефективни, тъй като са скрепени със съответните санкции при неизпълнение, като законодателя предвижда при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679 в размери до 20 000 000 EUR.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба № ППН-01-389/12.05.2021 г., подадена от Р.З. срещу С.П. за основателна.**
- 2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ и за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора С.П. да преустанови заснемането на общи части от етажната собственост, като демонтира камерата.**
- 3. Срок за изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-557/2020 г.
София, 05.05.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.02.2022 г., на основание на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалби ППН-01-557/03.08.2020 г., ППН-01-558/03.08.2020 г., ППН-01-579/12.08.2020 г., ППН-01-580/12.08.2020 г. и ППН-01-581/12.08.2020 г. подадени съответно от Н.Б., А.Л., З.В., Б.Г. и В.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалби № ППН-01-557/03.08.2020 г., ППН-01-558/03.08.2020 г., ППН-01-579/12.08.2020 г., ППН-01-580/12.08.2020 г. и ППН-01-581/12.08.2020 г. подадени съответно от Н.Б., А.Л., З.В., Б.Г. и В.И. с изложени идентични твърдения, а именно за неправомерно обработване на лични данни от съседа им Р.М., в хипотезата на осъществявано видеонаблюдение посредством камери монтирани на фасада на къщата му, находяща се в гр. Н. Жалбоподателите твърдят, че в обхвата на видеонаблюдение попадат обществени места – улица и чужди имоти. Считат, че са нарушени правата им по ЗЗЛД и ОРЗД доколкото са наблюдавани и записвани без тяхно съгласие. Молят комисията за проверка по случая, демонтиране на камерите и санкциониране на г-н Р.М. за допуснатото нарушение.

Към жалбите не са приложени доказателства.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, Р.М. е уведомен за подадените жалби, като му е указана възможността да представи писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбите, с аргументи, че обработването на лични данни посредством осъществяваното видеонаблюдение е законосъобразно - необходимо за целите на легитимните интереси на семейството му, а именно охрана на имуществото и двора му, доколкото той и съпругата му са земеделски производители и в двора си отглежда целогодишно селскостопанска продукция, предназначена за пазара. Твърди, че монтираните три камери за видеонаблюдение „са насочени към дворното пространство и оградните стени“ на имота му, като същите са монтирани след констатирано посегателство в имота от страна на жалбоподателите Н.Б. и А.Л. Оспорва твърденията, че камерите са насочени и заснемат обществени места и чужди имоти.

В подкрепа на твърденията си прилага копие на Удостоверение за регистрация в официален регистър за фотосанитарен контрол № BG-SML 0280 и Регистрационна карта за земеделски производител издадени от Министерство на земеделието, храните и горите, Уведомление до РПУ – Златоград с вх. № 3710002662/17.08.2020 г., изходящ образ от трите камери и изображение на местоположението на камера поставена от Н.Б.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбите, резултатите от която са обективирани в Констативен акт ППН-02-507/22.10.2021 г., с приложения към него, в това число Констативен протокол от 23.06.2021 г., графични изображения на местоположението и обхвата на камерите и попълнен въпросник.

Проверката на място се откри на 23.06.2021 г. на адрес: гр. Н., в присъствието на Р.М.

От извършената проверка се установи следното:

На посочения в жалбите адрес се намира урегулиран поземлен имот по плана на гр. Н. с построена жилищна сграда - къща на 3 (три) етажа ведно с таванско помещение и мазе, второстепенни постройки и дворно място. Имотът има 2 (два) входа от към западната и от към северната страна. Къщата е построена на калкан с имота на един от жалбоподателите - Н.Б.

На обекта е изградена системата за видеонаблюдение, състояща се от общо 4 (четири) броя камери за видеонаблюдение – 3 (три) броя куполни камери модел *HAC-HDW 1200MT* и 1 (един) брой *IP PTZ* камера с инсталирана карта памет (*CD*), записващо устройство (видеорекордер) модел *XVR5104C-TX*, снабден с твърд диск модел *HDD WD Purple* с капацитет 1 *TB* (терабайт) и други вложени компоненти (кабели, зарядни устройства, ел. кутии, конектори и др.). Видеорекордерът се намира в изолирано помещение с контролиран достъп в жилището на Р.М. и е свързан към телевизор. Системата за видеонаблюдение е присъединен към локална компютърна мрежа, изградена в жилището на Р.М. Към констативния акт е приложен Приемо-предавателен протокол рег. № 079-Т/28.07.2020 г., съдържащ техническо описание на изградената система за видеонаблюдение.

Системата за видеонаблюдение е изградена през месец юли 2020 год. от дружеството „А.Т.“ ООД, ЕИК: *****.

Основанието за извършваното видеонаблюдение е превантивна охранителна дейност на семейството, дома и имуществото на Р.М.

Извършва се запис на видеокадри на твърдия диск във видеорекордера и в картата памет, инсталирана в *PTZ* камерата, за срок от около 40 (четиридесет) дни, след което записите автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване.

Достъп до изградената система за видеонаблюдение, в т.ч. поддръжка и настройки, изходящия образ от видеокамерите в реално време и записите с видеокадри на твърдия диск в рекордера и картата памет, се осъществява единствено от Р.М., включително и отдалечено - посредством специализиран софтуер, инсталиран на мобилния му телефон, след въвеждане на атрибути за идентификация - потребителско име и парола, достояние и известни на същия. Дружеството „А.Т.“ ООД, изградило системата за видеонаблюдение, няма права за неконтролиран достъп до същата.

Пространствено разположение и обхват на заснемане на видеокамерите:

Камера 1 е монтирана под терасата на северната страна на къщата на Р.М., насочена е и заснема навес на къщата му, прилежащи части от обществен път към улица, паркинга пред къщата, подстъпа към имота на жалбоподателя Н.Б., както и части от съседни имоти и сгради в тях.

Камера 2 е монтирана на навес до входната врата на западната страна на къщата, насочена е и заснема обществен път към улица, подстъпа и входа към имота на Р.М., както и пространството под навеса в имота му.

Камера 3 е монтирана под терасата на южната страна на къщата на Р.М., насочена е и заснема южната част на имота му с оранжерии, прилежащи части от улица и части от река.

Камера 4 е монтирана над терасата на северната страна на къщата на Р.М., насочена е и заснема навес на къщата му, прилежащи части от обществен път към улица, паркинга пред къщата, подстъпа към имота на жалбоподателя Н.Б., както и части от съседни имоти и сгради в тях. Камерата има възможност за автоматично въртене и промяна на обхвата на заснемане.

В обхвата на видеокамерите попадат обществени площи и части от съседни имоти.

Не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (*FTP/Cloud* сървър, *E-mail* или друго място за съхранение на данни).

Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Администраторът е предприел технически и организационни мерки за защита на данните, изразяващи се в контрол на физическия достъп до оборудването и идентификация чрез въвеждане на потребителско име и парола за достъп до системата.

Налице са 2 (два) броя информационни табели, предупреждаващи за извършването видеонаблюдение на обекта, като същите са разположени на двата входа от към западната и от към северната страна на имота.

От страна на Р.М. не се предоставиха документи (правила, процедура, инструкция или други), регламентиращи обработването на лични данни на физически лица чрез така изградената система за видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалби ППН-01-557/03.08.2020 г., ППН-01-558/03.08.2020 г., ППН-01-579/12.08.2020 г., ППН-01-580/12.08.2020 г. и ППН-01-581/12.08.2020 г. съдържат задължително изискуемите реквизити, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, посочена е пасивно легитимирана страна, с оглед което същите са редовни. Жалбите имат идентичен предмет - неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите от Р.М., в хипотезата на осъществявано видеонаблюдение посредством камери монтирани на фасида на къщата му, нахождат се в гр. Н., в обхвата на които попадат обществени места и чужди имоти.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес срещу физическо лице Р.М. - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 Регламент ЕС 2016/679, доколкото се твърди, а и проверка на КЗЛД е констатирила, че последният сам определят целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. Сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Налице са предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяването и разглеждането на жалбите в едно общо административно производство, с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, подадени са срещу едно и също лице и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

По горните съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 17.11.2021 г. заседание на комисията жалбите са приети за допустими и са обединени за разглеждане в едно административно производство. Като страни в производство са конституирани: жалбоподатели – Н.Б., А.Л., З.В., Б.Г. и В.И. и ответна, пасивно легитимирана страна – Р.М. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество на 02.02.2022 г. от 13.00 часа. Страните са уведомени за извършена по случая служебна проверка, заверено копие от констативен акт от проверката им е изпратен за запознаване и становище.

На проведено на 02.02.2022 г. заседание на комисията, жалбите са разгледани по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват и не се представляват в заседанието пред комисията.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от

АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледани по същество жалби ППН-01-557/03.08.2020 г., ППН-01-558/03.08.2020 г., ППН-01-579/12.08.2020 г., ППН-01-580/12.08.2020 г. и ППН-01-581/12.08.2020 г. са основателни.

Предмет на жалбите са твърдения за неправомерно обработване на личните данни от ответника Р.М., в хипотезата на осъществявано видеонаблюдение посредством камери монтирани на фасида на къщата му, находяща се в гр. Н., в обхвата на които попадат обществени места и чужди имоти.

Съгласно легалното понятие видеонаблюдението е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни, включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента.

Не е спорно между страните, а и от събраните по преписката доказателства се установи, че страните са съседи, обитават отделни недвижими имоти в гр. Н., като къщата на ответник е построена на калкан с имота на един от жалбоподателите - Н.Б. Не е спорно също, че в имота на ответника има оранжерии, както и че г-н Р.М. и съпругата му са земеделски производители и в двора си отглежда целогодишно селскостопанска продукция, предназначена за пазара.

Констатирано е наличието на изградена в имота на ответника система за видеонаблюдение с цел превантивна охранителна дейност на семейството, дома и имуществото на Р.М. Системата позволява идентифициране на физически лица.

В обхвата на видеонаблюдение попада имота на ответника. Противно на твърденията на г-н Р.М. обаче проверката на КЗЛД е констатирала, че се наблюдават и площи извън собствеността на администратора, в това число обществени места - части от улица **, улица *** и река, подстъпа към имота на жалбоподателя Н.Б., както и части от други съседни имоти и сгради в тях, без знанието и съгласието на субектите на данни обект на видеонаблюдение. В хода на административното производство не бяха събрани доказателства, които да водят до извод за прилагане на нормата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 679/2016. Доколкото ответника, в становище обосновава поставянето на камерите с охранителна цел, следва да се отбележи, че в действителност неговото право е да монтира система за видеонаблюдение, за да охранява имота и собствеността си посредством която да обработва лични данни на лицата, влизащи в неговия имот, в условията на информираност посредством поставените в имота указателни табели за извършваното видеонаблюдение. Не може обаче, да бъде постигната претендираната от него превантивна цел за обработка на данните посредством видеонаблюдение с обхват, включващ имоти чужда собственост, както и обществени площи, каквото е констатирано в КА ППН-02-507/2021, в тази връзка обработването на лични данни на субектите ползване на публични места и собствените им имоти е прекомерно, като по този начин се нарушава регламентирания в чл. 5, § 1, б. „в“ от ОРЗД принцип за „свеждане на данните до минимум“. Операцията по обработване на лични данни, изразяваща се във видеозаснемане посредством тези камери води до възможност за администратора не само да идентифицира лицата обитаващи и посещаващи имот – чужда собственост, и обществени места, но и да прави изводи относно ежедневните им навици и контакти, както и да съхранява тази информацията, без да е получил изрично информирано съгласие за това, без да има правно основание или преимуществен интерес, без обработването на данните да е подходящо и ограничено до необходимото във връзка със защита на собствеността му.

Предвид характерът и видът на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото не е преустановено, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона и няма данни за настъпили вреди от обработването, комисията счита за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679, като намира, че същата ще постигне целта на закона - ще преустанови нарушението и ще възстанови установения правов ред по отношение на обработването на личните данни. Останалите мерки за по чл. 58, § 1, буква „а“, „б“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от ОРЗД са неприложими и нецелесъобразни поради естеството на нарушението и обстоятелството, че към момента на произнасяне същото не е преустановено. Комисията намира, че доколкото нарушението е първо налагането на глоба на администратора би било прекомерно и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона.“ Следва обаче да се отбележи, че неизпълнението на даденото от комисията разпореждане, в указания срок, е скрепено със санкция за неизпълнение с оглед неговата ефективност и възможността за допълнителен санкционен механизъм по проверка и контрол на изпълнението. Целта е постигане на генерална превенция и пропорционално и законосъобразно обработване на лични данни. Така разпореждания са ефективни, тъй като са скрепени със съответните санкции при неизпълнение, като законодателя предвижда при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679 в размери до 20 000 000 EUR.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби ППН-01-557/03.08.2020 г., ППН-01-558/03.08.2020 г., ППН-01-579/12.08.2020 г., ППН-01-580/12.08.2020 г. и ППН-01-581/12.08.2020 г., подадени съответно от Н.Б., А.Л., З.В., Б.Г. и В.И. срещу Р.М. за основателни.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ и за нарушение на чл. 5, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора Р.М. да преустанови заснемането на чужди имоти и обществени територии, като пренасочи или препозиционира камерите по начин по който в обхватът им да попада само имотът на г-н Р.М., а при невъзможност да ги демонтира.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – Смолян.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-748/2020 г.
София, 13.05.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 02.02.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-748/23.10.2020 г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Г.Н. жалба № ППН-01-748/23.10.2020 г., с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни, в хипотезата на осъществявано от съседите ѝ О.Й., Р.П., Б.П. и К.К. видеонаблюдение, посредством камери за видеонаблюдение монтирани над входните врати на притежавани от лицата самостоятелни имоти, съответно ап. 7, ап. 11, ателие 25 и ап. 31, в сграда в режим на етажна собственост находяща се в гр. София, ****.

Госпожа Г.Н. информира, че е председател на Управителния съвет на етажната собственост и твърди, че видеонаблюдението се осъществява без решение на Общо събрание на етажната собственост, както и без съгласие на живущите в сградата. Счита, че целта на видеонаблюдението е осъществяване на психически тормоз над останалите съкооператори и демонстриране на противоправни действия от страна на О.Й., Р.П., Б.П. и К.К. и negliжиране на закона. Моли комисията за проверка по случая и преустановяване на видеонаблюдението, за което твърди, че се осъществява против волята ѝ и в нарушение на личната ѝ неприкосновеност. В допълнение г-жа Г.Н. претендира и за санкциониране на пасивно легитимираните страни за допуснати от тях нарушение на ЗЗЛД и ОРЗД посредством осъществяваното видеонаблюдение.

Към жалбата са приложени относими доказателства – уведомление по чл. 46б от ЗУЕС, адресирано до кмета на Столична община, район „Витоша“ и изображение на местоположението на четири камери.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, пасивно легитимираните страни О.Й., Р.П., Б.П. и К.К. са уведомени за подадената жалба, като им е указана възможността да представят писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор и с писмо ППН-01-748#5/18.03.2021 г. Р.П. ангажира становище за недопустимост на жалбата, с аргументи за липса на правен интерес, респективно правоспособност и просрочие. Сочи, че жалбата не е подадена от физическо лице, а от името на етажната собственост, за което свидетелстват приложените към жалбата доказателства – уведомление по чл. 46б от ЗУЕС и обстоятелството, че в жалбата до КЗЛД г-жа Г.Н. сочи, че е домоуправител на етажната собственост. В допълнение и като самостоятелно основание за недопустимост на жалбата, г-жа Р.П. твърди, че жалбата е просрочена, подадена извън посочените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД преклузивни срокове за сезиране на КЗЛД, доколкото видеонаблюдението се осъществява от март 2018 г., която е и дата на узнаване на жалбоподателката за видеонаблюдението. Алтернативно са изложени и аргументи за неоснователност на жалбата, с приложени относими доказателства.

В хода на производството е ангажирано писмено становище ППН-01-748#6/19.03.2021 г., от О.Й., чрез адв. Б., за недопустимост, респективно неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Твърди се, че видеонаблюдението се осъществява от март 2018 г., от

ползвател на имота, предвид което жалбата е просрочена, подадена извън преклузивните срокове по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В допълнение се твърди, че г-н О.Й. няма качеството на администратор на лични данни, не обитава жилището, което е негова собственост, не е монтирал процесната камера, няма достъп до изображения и/или записи от нея. Алтернативно са изложени аргументи за неоснователност на жалбата.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбата, резултатите от която са обективирани в Констативни актове ППН-02-268/28.05.2021 г., ППН-02-269/28.05.2021 г., ППН-02-271/28.05.2021 г. и ППН-02-272/28.05.2021 г. с приложения към тях, в това число констативни протоколи от 12.05.2021 г., графични изображения на местоположението и обхвата на камерите и попълнени въпросници.

Констативен акт ППН-02-268/28.05.2021 г.

Основна задача на проверката е:

Да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри, в недвижим имот, находяща се на адрес: гр. София, *****.

Проверката се откри на 12.05.2021 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на Б.П., която съдейства и осигури възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип.

От извършената проверка е установено следното:

На посочения в жалбата адрес се намира девететажна жилищна сграда, с един вход, в режим на етажна собственост. Жалбоподателката притежава имоти в кооперацията – апартамент, магазини и парко-места. Г-жа Б.П. е собственик на ателие 24. Г-жа Б.П. уведоми проверяващия екип, че преди повече от година и половина, след посегателство върху имущество ѝ – залепена ключалка на входната врата на апартамента, е монтирала система за видеонаблюдение. Системата се състои от една видеокамера, записващо устройство и телевизор, на който се наблюдава изходящия образ и записи от камерата. Системата за видеонаблюдение е монтирана от познат на г-жа Б.П. Инсталираната система за видеонаблюдение позволява постоянен запис и съхранение на изходящия образ за период от 90 дни, след което същите се изтриват автоматично по реда на постъпването им. Към момента на проверката последния запис е от 13.02.2021 г. Достъп до изходящия образ и записи има само г-жа Б.П.

Техническите параметри на камерата позволяват „нощен“ режима на работа и не позволява предаване и запис на аудиосигнал.

Камерата е монтирана над входната врата на ат. 24, като в обхвата на видеонаблюдение попада долната част на входната врата ателие 25, малка част от входната врата на ап. 23 и прилежаща част от коридора на етаж.

На входната врата е поставен информационен стикер, предупреждаващ за извършването на видеонаблюдение. Собственикът на ат. 25 – А.Г. е декларирал писмено съгласие, лично и за съпругата му, за обработване на личните им данни от страна на г-жа Б.П. чрез система за видеонаблюдение.

Констативен акт ППН-02-269/28.05.2021 г.

Основна задача на проверката е:

Да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри, в недвижим имот, находяща се на адрес: гр. София, *****.

Проверката се откри на 12.05.2021 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на К.К., който съдейства и осигури възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип.

От извършената проверка е установено следното:

На посочения в жалбата адрес се намира девететажна жилищна сграда, с един вход, в режим на етажна собственост. Жалбоподателката притежава имоти в кооперацията – апартамент, магазини и парко-места. Г-н К.К. е собственик на апартамент 31 на седмия етаж. Г-н К.К. уведоми проверяващия екип, че преди повече от година и половина (началото на 2019 г.), след зачестили посегателства върху имущество във блока, е монтирал един брой видеошпионка на входната врата на ап. 31. Моделът (Eques Veiu mini Doorbell) на инсталираната видеошпионка е снабден с вградена стационарна видеокамера с 120° ъгъл на наблюдение, звънец, батерия, вградена памет, слот за допълнителна памет, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа (и от там – отдалечен достъп до устройството посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилен телефон) и позволява „нощен“ режим на работа. Функционалните възможности на устройството позволяват изпращане на предупреждаващо съобщение (аларма) на мобилния телефон (посредством инсталираното софтуерно приложение) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата.

Първоначално инсталираната видеошпионка е била настроена да не записва изходящ образ от камерата, но поради настъпили посегателства върху имуществото на г-н К.К., около 29.04.2021 г., е настроена да осъществява запис на изходящо изображение (снимка) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата. По време на проверката се установи, че в устройството се съхраняват 12 бр. снимки на изходящ образ от 12.05.2021 г., като файловете със записи от предходни дни са изтрити същите дни.

Достъп до изходящия образ и записите има само г-н К.К., като достъпа е само на устройството, без настройки за отдалечен достъп.

Видеошпионката е монтирана на входната врата на ап. 31, като в обхвата на видеонаблюдение попада непрозрачна алуминиева входна врата, обособяваща самостоятелен коридор пред ап. 30 и ап. 31 и малка част от този коридор пред входната врата на ап. 31.

На входната врата няма поставена информационна табела/стикер, предупреждаващ за извършваното видеонаблюдение. Г-н К.К. информира проверяващия екип, че получил устно съгласие от съседа си от ап. 30 за монтираната видеошпионка.

Констативен акт ППН-02-271/28.05.2021 г.

Основна задача на проверката е:

Да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри, в недвижим имот, находяща се на адрес: гр. София, *****.

Проверката се откри на 12.05.2021 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на Р.П., която съдейства и осигури възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип.

От извършената проверка е установено следното:

На посочения в жалбата адрес се намира девететажна жилищна сграда, с един вход, в режим на етажна собственост. Жалбоподателката притежава имоти в кооперацията – апартамент, магазини и парко-места. Г-жа Р.П. е собственик на апартамент 11 на третия етаж. Г-жа Р.П. уведоми проверяващия екип, че след зачестили посегателства върху имущество във блока, на 11.03.2018 г. е монтирала един брой видеошпионка на входната врата на ап. 11. Моделът (Eques Veiu mini Doorbell) на инсталираната видеошпионка е снабден с вградена стационарна видеокамера с 120° ъгъл на наблюдение, звънец, батерия, вградена памет, слот за допълнителна памет, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа (и от там – отдалечен достъп до устройството посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилен телефон) и позволява „нощен“ режим на работа. Функционалните възможности на устройството

позволяват изпращане на предупреждаващо съобщение (аларма) на мобилния телефон (посредством инсталираното софтуерно приложение) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата.

Инсталираната от г-жа Р.П. видеошпионка е настроена да записва изходящ образ от камерата (видеолип с продължителност 5 сек.) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата. Записите се съхраняват във видеоформат, като най-стария запис в устройството е от 18.02.2021 г. и се изтриват по реда на постъпването им.

Достъп до изходящия образ и записите има само г-жа Р.П. Г-жа Р.П. осъществява и отдалечен достъп до устройството и записите в него чрез инсталирано приложение на мобилния си телефон.

Видеошпионката е монтирана на входната врата на ап. 11, като в обхвата на видеонаблюдение попада коридора водещ до нейния апартамент и входната врата на ап. 10.

На входната врата има поставена информационна табела, предупреждаваща за извършването на видеонаблюдение. Г-жа Р.П. информира проверяващия екип, че е получила устно съгласие от съседа си от ап. 10 за монтираната видеошпионка.

Констативен акт ППН-02-272/28.05.2021 г.

Основна задача на проверката е:

Да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри, в недвижим имот, находяща се на адрес: гр. София, *****.

С писмо с изх. № ППН-01-748#11/13.04.2021 г. до О.Й. е изпратен въпросник за проверката и лицето е уведомено за извършване на проверка. С писмо с вх. № ППН-01-748#12/20.04.2021 г. от О.Й. е депозиран в КЗЛД отговори на изпратения въпросник. И в попълнения въпросник и след проведен телефонен разговор с г-н О.Й., същия уведоми, че е собственик на апартамента на посочения в жалбата адрес и от началото на 2018 г. не живее и не владее имота. Също така апартамента се владее и в него живее съпругата му – А.Т.

Проверката се откри на 21.05.2021 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на А.Т., която съдейства и осигури възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип.

На посочения в жалбата адрес се намира девететажна жилищна сграда, с един вход, в режим на етажна собственост. Жалбоподателката притежава имоти в кооперацията – апартамент, магазини и парко-места. Собственик на ап. 7 на втория етаж в жилищна кооперация на посочения в жалбата адрес е О.Й., а г-жа А.Т. владее апартамента. Г-жа А.Т. уведоми проверяващия екип, че след зачестили посегателства върху имуществата във блока, включително заливане на входната врата на ап. 7 с мазно вещество и разхвърляне на отпадъци пред вратата, през 2020 г. е монтирала един брой видеошпионка на входната врата на ап. 7. Моделът (Smart Doorbell Digital Door Peephole Viewer) на инсталираната видеошпионка е снабден с вградена стационарна видеокамера с 166° ъгъл на наблюдение, звънец, батерия, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа (и от там – отдалечен достъп до устройството посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилен телефон) и позволява „нощен“ режим на работа. Функционалните възможности на устройството позволяват изпращане на предупреждаващо съобщение (аларма) на мобилния телефон (посредством инсталираното софтуерно приложение) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата.

Инсталираната в ап. 7 видеошпионка е настроена да записва изходящ образ от камерата (снимка) при движение в обхвата на видеонаблюдение на камерата. Записите се съхраняват за период от 1 месец, след което се изтриват. Г-жа А.Т. информира, че от доста дълго време не е зареждала батерията на устройството и в момента се ползва само с функцията на звънец.

Достъп до изходящия образ и записите има г-жа А.Т., като преди е осъществявала и отдалечен достъп до устройството и записите в него чрез инсталирано приложение на мобилния си телефон, но в момента тази функция не се използва.

Видеошпионката е монтирана на входната врата на ап. 7, като в обхвата на видеонаблюдение попада коридора пред апартамента, входните врати на други два апартамента на етаж (които не се обитават в момента), асансьорната врата на етаж и част от стълбището.

На входната врата няма поставена информационна табела/стикер, предупреждаваща за извършваното видеонаблюдение. Г-жа А.Т. информира проверяващия екип, че е останалите апартаменти на етаж не се обитават.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба ППН-01-748/23.10.2020 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането и дата, посочени са пасивно легитимирани страни.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно осъществявано от О.Й., Р.П., Б.П. и К.К. видеонаблюдение, посредством камери за видеонаблюдение монтирани на входните врати на притежавани от лицата самостоятелни имоти, съответно ап. 7, ап. 11, ателие 24 и ап. 31, в сграда в режим на етажна собственост находяща се в гр. София, *****.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу пасивно легитимирани страни - физически лица О.Й., Р.П., Б.П. и К.К., за които се твърди, а и комисията при проверка е констатирила, че Р.П., Б.П. и К.К. имат качеството на администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 Регламент ЕС 2016/679, доколкото сами определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение и имат достъп до обработваните данни. В хода на проверката се установи, че видеонаблюдението осъществявано посредством монтирана над входната врата на ап. 7 в ЕС камера се осъществява не от пасивно легитимираната страна О.Й., а от лице ползващо имота – А.Т., с оглед на което същото следва да участва в производството като ответна, служебно конституирана страна, доколкото е констатирано, че тя, а не собственика на ап. 7 г-н О.Й., има качеството на администратор на лични данни по отношение на осъществяваното видеонаблюдение. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Не могат да се споделят твърденията на г-жа Р.П. и г-н О.Й. за недопустимост на жалбата поради просрочие поради обстоятелството, че видеонаблюдението е продължавана форма на обработване на лични данни, същото осъществявано както към дата на сезиране на КЗЛД, така и след това, към 28.05.2021 г., дата на извършените от КЗЛД физически проверки. Не могат да се споделят и твърденията за недопустимост на жалбата поради липса на правосубектност на подателя. Твърденията, че КЗЛД е сезирана от ЕС не кореспондират със съдържанието на жалбата. В същата е посочено, че е подадена от физическо лице Г.Н., което притежава и качеството на домоуправител, като тези две качества не са несъвместими за сезиране на КЗЛД. В случая следва да се приеме, че г-жа Г.Н. участва в производството в лично качество – като физическо лице с правен интерес, доколкото е безспорно, че същото живее в ЕС, в общите части на която твърди, че се осъществява видеонаблюдение.

По горните съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 24.11.2021 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Г.Н. и ответни страни – О.Й., Р.П., Б.П. и К.К., пасивно легитимирани и А.Т., служебно конституирана страна. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 02.02.2022 г. от 13.00 часа. Страните са уведомени за извършена по случая служебна проверка, заверено копие от констативни актове от проверката са изпратени за запознаване и становище. Изискани са, но не са предоставени, информация и доказателства за проведено в етажната собственост общо събрание касаещо видеонаблюдението, респективно решение за осъществяването му.

На проведено на 02.02.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват и не се представляват в заседанието пред комисията.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба ППН-01-748/23.10.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно осъществявано видеонаблюдение в сграда в режим на етажна собственост.

Съгласно легалното понятие видеонаблюдението е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни, включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическите лица в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицата могат да бъде идентифицирани по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че на адреса се намира жилищна сграда в режим на етажна собственост, в която страните са съседи - притежават самостоятелни жилища. Служебно известно, от съдържанието на други подадени в КЗЛД жалби, е, че отношенията между страните са усложнени и конфликтни.

По административната преписка не е спорно, че се осъществява видеонаблюдение в сграда, в режим на етажна собственост от Р.П., Б.П., К.К. и А.Т. посредством камери монтирани на входните врати на апартаменти 7, 11, 25 и 31, в обхват на които попадат общи части от ЕС и входни врати на жилища, които не са собственост и не се ползват от администраторите.

Доказателства за взето решение от Общо събрание на етажната собственост за осъществяване на видеонаблюдението не са ангажирани, въпреки дадените изрични указания в тази насока, предвид което следва да се приеме, че такова липсва. Не може да се приеме, че видеонаблюдението е в изпълнение на произтичащо от Закона за управление на етажната собственост нормативно установено задължение приложимо спрямо администраторите. В тази връзка следва да се подчертае, че за обработването на лични данни чрез видеонаблюдение с цел охрана в сгради в режим на етажна собственост, законодателят е предвидил специален ред, който в случая не е спазен. Извършването от ответните страни видеонаблюдение е незаконосъобразно, доколкото не е налице и нито едно от условия посочени чл. 6, § 1 от Регламента. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани. Липсват доказателствата които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни посредством процесните камери или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни

преди сключване на договора. Основания по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотнормирани - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотеза касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на ответниците. Не може да се приеме, че е налице и преимуществен интерес на последните за видеонаблюдение осъществявано извън рамките на собствеността им, като доказателства и дори твърдения в обратна насока липсват, поради което следва да се приеме, че преимущество намира интересът на физическите лица, за които се отнасят данните, пред този на лицата, поставили съответните камери. Няма представени доказателства по преписката за извършени незаконосъобразни действия от трети лица, застрашаващи личната неприкосновеност на администраторите или на техните семейства и имущество, които да обосновават надделяващ интерес на администраторите.

По отношение на аргумента за монтиране на камерите, а именно с цел охрана на собствеността, следва да се отбележи, че обработването на лични данни посредством видеонаблюдение е законосъобразно и допустимо когато е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора за защита на собствеността и защита на имуществото му и доколкото същото се осъществява в рамките на имота. Доколкото обаче в обхвата на камерите попадат и общи части от етажната собственост, без решение на Общо събрание на етажна собственост, и предвид целта на осъществяваното видеонаблюдение, обхвата и техническите характеристики на камерите се налага извода за видеонаблюдение осъществявано в нарушение на принципите на законосъобразност, с оглед обстоятелството, че се заснема площ извън собствеността на администраторите, а в случая на г-жа А.Т. извън ползваното от нея жилище. Отделно от това комисията приема, че обработването не отговаря и на принципа на прозрачност доколкото липсват информационни табели, с изключение на ап. 11, за осъществяваното видеонаблюдение и данни за администраторите, още повече че е налице техническа информация и за осъществяван от камерите (на ап. 7, 11 и 31) аудиозапис, предвид възможността за „двупосочен аудиосигнал“. Същия като форма на обработване на лични данни е прекомерен на декларираната на ответниците цел – защита на собствеността им.

Констатираните от екип на КЗЛД технически устройства са камери инсталирани в шпионка на съответната входна вратата, за което свидетелстват и техническите им характеристики, които показват, че това са камери, които заснемат при движение и съхраняват под формата на автоматичен регистър в памет видеокадри за период от време от един месец до 90 дни. Констатира се и отдалечен достъп до заснетите видеокадри, включително уведомяване на собствениците за засечено движение пред камерата, поради което не може да се възприеме, че тези камери представляват видеодомофони за връзка на собственика с лицата, които са пред входа му и желаят да установят контакт с него и визуализацията е с цел установяване на лицето и гарантиране сигурността на собственика на апартамента и неговото семейство. Тъй като камерите, монтирани в шпионките, извършват видеонаблюдение и на общи части в етажната собственост, за такова видеонаблюдение законодателят е предвидил съответен ред, а именно **решение на общото събрание**, което да осигурява защита както на имуществото на етажната собственост, така и на собствениците на апартаменти в тази етажна собственост и техните семейства. Предприетите от ответниците действия **водят до заобикаляне на това правило**, възприето със Закона за управление на етажната собственост. Липсват доказателства в подкрепа на твърденията на ответните страни, че спрямо тяхното имущество и семейства са упражнени незаконосъобразни действия от трети лица, които водят до застрашаване на тяхната лична неприкосновеност поради и което легитимният интерес на тези лица не може да надделява над интереса на всички останали собственици в етажната собственост. Поставените от тях камери заснемат общи части в етажната собственост, която се ползва от всеки един от съсобствениците, от техни роднини или гости на апартаментите, които обитават.

Комисията приема изразените в хода на производството и извършените на място проверки, твърдения за посегателства върху имущества в блока, включително заливане на входната врата на ап. 7 с мазно вещество и разхвърляне на отпадъци пред вратата, като упражняване право на защита,

но намира същите за недоказани в хода на производството.

Предвид характерът и видът на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото не е преустановено, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона и няма данни за настъпили вреди от обработването, комисията счита за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679, като намира, че същата ще постигне целта на закона - ще преустанови нарушението и ще възстанови установения правов ред по отношение на обработването на личните данни. Останалите мерки за по чл. 58, § 1, буква „а“, „б“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от ОРЗД са неприложими и нецелесъобразни поради естеството на нарушението и обстоятелството, че към момента на произнасяне същото не е преустановено. Комисията намира, че доколкото нарушението е първо налагането на глоба на администраторите би било прекомерно и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона.“ Следва обаче да се отбележи, че неизпълнението на даденото от комисията разпореждане, в указания срок, е скрепено със санкция с оглед неговата ефективност и възможността за допълнителен санкционен механизъм по проверка и контрол на изпълнението. Целта е постигане на генерална превенция и пропорционално и законосъобразно обработване на лични данни. Така разпореждания са ефективни, тъй като са скрепени със съответните санкции при неизпълнение, като законодателя предвижда при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679 в размери до 20 000 000 EUR.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-748/23.10.2020 г. за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ и за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администраторите на лични данни Р.П., Б.П., К.К. и А.Т. да преустановят заснемането на общи части от етажната собственост, като демонтират камерите.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизането на решението в сила, след което да уведомят комисията за изпълнението като представят съответните доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-63/2021 г.
София, 20.06.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.05.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-63/21.01.2021 г. подадена от Т.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.А., чрез адв. Г. и адв. Н. от САК, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на г-жа Т.А. – три имена, единен граждански номер, адрес и мобилен телефонен номер, от „Г.И.“ ООД във връзка с подадено в Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК) заявление *****

Жалбоподателката твърди, че при проверка на сайта на АГКК през декември 2020 г. установила, че е извършено неправомерно обработване на личните ѝ данни, като от нейно име е подадена молба за издаване на скица за апартамент находящ се в гр. София, ***** Г-жа Т.А. информира, че на 04.01.2021 г., в отговор на изрично нейно искане, писмено била информирана от АГКК, че заявлението е подадено по електронен път от нейно име, чрез служител на „Г.И.“ ООД – Д.Й., с искане за изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти, издаване на скица на поземлен имот и идентификатор ***** и издаване на схема на самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** Допълва, че към отговора на агенцията са и предоставени копия на заявлението и приложените към него документи – договор за продажба на държавен жилищен имот издаден на името на покойните ѝ родители С.С. и П.П.С., удостоверение за наследници от 2007 г. на С.С. и удостоверение за наследници на П.С. с изх. № 212/21.10.2020 г.

Категорична е, че не е подавала заявление, нито пък е упълномощавала друго лице в тази насока. Твърди, че няма отношения с „Г.И.“ ООД – Д.Й., никога не е контактувала с дружеството, не е предоставяла личните си данни на дружеството и/или на г-н Д.Й., не е предоставяла приложените към заявлението документи.

Счита, че действията на „Г.И.“ ООД са незаконосъобразни в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД и принципа на „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ – чл. 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД. Моли комисията за проверка по случая и санкциониране на дружеството.

Моли комисията да изиска от АГКК всички документи издадени от „Г.И.“ ООД по заявлението и да бъде предоставена информация за това какви изменения в кадастралния регистър на недвижимите имоти е извършено въз основа на него. Моли комисията да задължи дружеството да представи доказателства по какъв начин, кога и от кого му е възложено да извърши услугата по заявлението.

Към жалбата са приложени относими доказателства – копие на молба до началника на АГКК, писмо от служба по ОГКК изх. № *****, заявление № *****, договор за продажба на държавен жилищен имот от 13.01.1966 г., удостоверения за наследници, пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, „Г.И.“ ООД е информирано за образуваното по случая административно производство,

указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими по случая доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него обяснения на Д.Й. – технически директор на дружеството който сочи, че е допусната грешка при подаване на заявлението - жалбоподателката е посочена като заявител на услугата, какъвто не е, вместо Ст.С. Допълва, че „При изписване на ЕГН-то (Булстата) или името на дадено физическо лице или фирма, системата на СГКК само генерира останалите данни, като адрес, телефон, мейл, които системата на АГКК притежава. Затова в Заявлението са изписани адресът и телефонът на молителя.“ Към становището са приложени и заверено копие на Вътрешни правила за сигурност на информацията и личните данни, без дата и конкретика за дружеството за което се отнасят.

Служебно от АГКК е изискана относима за производството информация.

В отговор и с писмо ППН-01-63#4/26.08.2021 г. от АГКК информират, че предоставя официални документи и справки при условия и ред определени в Наредба № РД-02-20-4/11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от кадастрална карта и кадастралните регистри. Допълват, че в наредбата са указани правилата, които следва да прилагат правоспособните лица при осъществяване на дейността по административно обслужване, вкл. изискванията на Регламент (ЕС) 201 (5/679 и на Закона за защита на личните данни: изброени са видовете услуги, които правоспособното лице предоставя на потребителите чрез регламентиран достъп до кадастрално-административната информационна система (КАИС) — скица на поземлен имот, скица на страда, схема на самостоятелен обект и удостоверение за наличие или липса на данни, както и приемане на заявления за изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти. Изброените услуги се предоставят на цялата територия на страната, за която има одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри. Допълват, че КАИС и Регистъра на правоспособните лица се администрират от АГКК.

Информират, че в КАИС е регистрирано Заявление с вх. № ***** от Т.А., подадено от „Г.И.“ ООД, чрез правоспособно лице по кадастъра, вписано в Регистъра на правоспособните лица със Заповед № 797/31.08.2001 г. на изпълнителния директор на АГКК. В регистъра по чл. 12, т. 8 от ЗКИГ е отбелязано, че дружеството извършва административно обслужване с кадастрална информация от 04.12.2019 г.

Сочат, че със Заявление № ***** е поискано изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти („да се впише вярното ЕГН“), издаване на скица на поземлен имот с идентификатор 68134.514.18 и схема на самостоятелен обект с идентификатор *****. Заявлението е регистрирано в КАИС от Д.Й. служител на „Г.И.“ ООД. Допълват, че г-н Д.Й. е правоспособно лице по кадастър, който е включен в специализирания състав на дружеството и е определен за лице, което да извършва дейността по административно обслужване с кадастрална информация.

Информират, че изменението в кадастралния регистър на недвижимите имоти е извършено от служител на СГКК - гр. София и представлява отстраняване на техническа грешка - грешно изписано ЕГН на П.Д. (съсобственик на цитираните по-горе имоти) и конкретизират, че ЕГН на собствениците и носителите на други вещни права на недвижимите имоти не е част от съдържанието на официалните документи които се издават от АГКК, в т.ч. скица на поземлен имот и схема на самостоятелен обект.

От агенцията сочат, че скицата и схемата, заявени от Т.А., чрез „Г.И.“ ООД са издадени автоматично чрез КАИС и са получени на 24.11.2020 г. в потребителския профил на дружеството. Таксата за услугите от заявлението е платена от сметката на регистрирания потребител на електронни услуги в КАИС „Г.И.“ ООД. Сметката на потребителя е заредена чрез електронно плащане ЕРАУ № *** от 12.11.2020 г. От заредената сметка в потребителския профил на дружеството е извършено плащане в размер на 28 лв. на 13.11.2020 г. за заявените скица на поземлен имот и схема на самостоятелен обект.

В хода на производството г-жа Т.А. информира за подадена в Софийска районна прокуратура жалба с вх. № ***** и извършвана от 06 РУ-СДВР проверка по случая.

В тази връзка служебно от СРП е изискана информация за хода и резултатите от образуваното производство, а в хипотезата на изготвената по случая експертна справка/експертиза на подписите положени под процесните документи, копие от същата.

В отговор от СРП информират, че предстои изготвяне на възложени по случая експертизи, но отказват да предоставят допълнителна информация и материали от прокурорската преписка.

На проведено на 20.10.2021 г. заседание на комисията е взето решение за събиране на допълнителни доказателства преди произнасяне по допустимостта на жалбата, допуснато е изготвянето на почеркова експертиза. Предмет на експертизата е да се установи дали подписа положен под заявление ***** по описа на АГКК е положен от Т.А. От Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК) са изискани заверено копие на документи, заявление, декларации, пълномощни във връзка със заявление *****, в които е посочено, че изхождат от г-жа Т.А. и носят подписа на г-жа Т.А. За целите на експертизата жалбоподателката е предоставила сравнителен материал, който е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК).

Изготвена е графическа експертиза отразена в Протокол № ***** от 22.03.2022 г., по описа на НИК, изпратена в КЗЛД с придружително писмо, със заключение, че подписът в графа „Подпис“ в долния десен ъгъл на копие на Заявление ***** по описа на АГКК е копие на подпис, който не е положен от Т.А.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, посочено е пасивно легитимираната страна и дата на узнаване на нарушението, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна „Г.И.“ ООД – администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679.

Предмет на жалбата е неправомерно обработване на личните данни на г-жа Т.А. – три имена, единен граждански номер, адрес и мобилен телефонен номер, от „Г.И.“ ООД във връзка с подадено в АГКК заявление ***** . Комисията е сезирана на 21.01.2021 г., по малко от два месеца след извършване на твърдяното нарушение, предвид което се налага извода, че жалбата е подадена срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби подадени от субект на данни срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 30.03.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Т.А. и ответна страна – „Г.И.“ ООД. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 18.05.2022 г.

от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени и са информирани за изготвената по случая експертиза, копие от която им е предоставена за запознаване и становище.

Оставено без уважение, като неотнормено към предмета на спора, е направеното от жалбоподателката доказателствено искане комисията служебно да изиска от АГКК всички документи издадени от „Г.И.“ ООД по заявлението, както и информация за това какви изменения в кадастралния регистър на недвижимите имоти е извършено въз основа на него.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от ответника са изискани повторно вътрешни правила и/или политика за защита на личните данни в които са разписани реда за обработване на лични данни от дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, уточнение от кого е предоставено Удостоверение за съпруга/а и родствени връзки, приложеното към заявлението подадено до АГКК, както доказателства по какъв начин, кога и от кого е възложено извършването на услугата по заявлението. Уточнено е, че приложеното от ответника, към становище от 01.11.2021 г., копие на Вътрешни правила за сигурност на информацията и личните данни, са без дата и конкретика за дружеството за което се отнасят.

На АГКК е изпратено за запознаване твърдението на дружеството, че причина в процесното заявление да са вписани адреса и телефона на молителя г-жа Т.А. е, че „При изписване на ЕГН-то (Булстата) или името на дадено физическо лице или фирма, системата на СГКК сама генерира останалите данни, като адрес, телефон, мейл, които системата на АГКК притежава“. В тази връзка от агенцията е изискана информация съхранявани ли са преди 13.11.2020 г. в системата на АГКК данни за жалбоподателката и в какъв обем, както и генерирани ли са те автоматично при посочване на ЕГН на лицето в заявление ***** по описа на АГКК, подадено по електронен път.

В отговор ***** от АГКК не отрича изложените от ответника твърдения. Конкретизират, че „при подаване на заявление от правоспособно лице, в случай че заявителя е бил клиент на АГКК във връзка с дадено административно производство, по което е предоставил данните си, системата ги съхранява и визуализира на екран, като съществува възможност с натискане на бутон „Редакция“, същите да бъдат ползвани, заличавани и изменяни от правоспособното лице“. Допълват, че във връзка с подадено заявление вх. № ***** от жалбоподателката информационната система на АГКК съхранява нейни лични данни за адрес, телефон, три имена и ЕГН.

На 18.05.2022 г., половин час преди заседанието, ответникът депозира незаверено копие на заглавна страница на представени на по-ранен етап в производството Вътрешни правила за сигурност на информацията и личните данни на „Г.И.“ ООД, с дата 20.02.2018 г. и удостоверение № 0016649 за администратор на лични данни. Уточнява, че източник на обработваните лични данни на жалбоподателката са масивите на АГКК. Сочи, че удостоверението за родствени връзки, приложено към подаденото към АГКК заявление, както и всички доказателства удостоверяващи съсобствеността на молителя, съпадаща с тази на жалбоподателката, се подават от съсобственика или упълномощено лице – адвокат, като тези документи са достъпни за всеки съсобственик и се получават от съответните административни служби на общините. Твърдят, че услугата по заявлението е поискана от пълномощника (адв. Г.) на сънаследник на жалбоподателката и е предоставена на датата, на която е отразено, че е получена.

На проведено на 18.05.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена се явява лично и чрез адв. Н. с пълномощно по преписката.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява в заседанието пред комисията.

Жалбоподателката и адв. Н. заявяват, че са запознати със събраните по преписката доказателства, включително депозирани преди заседанието доказателства и информация от ответника. Не сочат нови доказателства, искания по доказателствата нямат. Поддържат жалбата и молят комисията да я приеме за основателна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-63/21.01.2021 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на личните данни на г-жа Т.А. – три имена, единен граждански номер, адрес и мобилен телефонен номер, от „Г.И.“ ООД във връзка с подадено в АГКК заявление *****

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че в кадастрално-административната информационна система (КАИС) на АГКК е регистрирано Заявление с вх. № **** от Т.А., подадено чрез „Г.И.“ ООД. Заявлението е подадено по електронен път и с него е поискано изменение в кадастралния регистър на недвижимите имоти, издаване на скица на поземлен имот с идентификатор ***** и схема на самостоятелен обект с идентификатор *****. Заявлението е регистрирано в КАИС от Д.Й. служител на „Г.И.“ ООД, правоспособно лице по кадастъра, който е включен в специализирания състав на дружеството и е определен за лице, което да извършва дейността по административно обслужване с кадастрална информация. В заявлението се съдържат три имена и ЕГН на жалбоподателката, а също адрес и телефон за връзка, в качеството ѝ на молител, заявител на услугата. Към подаденото в АГКК заявление са приложени договор за продажба на държавен жилищен имот издаден на името на покойните родители на жалбоподателката С.С. и П.П.С., удостоверение за наследници от 2007 г. на С.С. и удостоверение за съпруг/а и родствени връзка на П.С. с изх. № **** на Столична община, район „Сердика“, в които удостоверения се съдържат лични данни – имена, ЕГН на жалбоподателката и родствени връзки.

Не е спорно, че жалбоподателката не е заявител на услугата, обстоятелство което се потвърждава от ответника, а и от изготвена по случая графическа експертиза отразена в Протокол № ***** от 22.03.2022 г., по описа на НИК, със заключение, че подписът в графа „Подпис“ в долния десен ъгъл на копие на Заявление ***** по описа на АГКК е копие на подпис, който не е положен от Т.А.

Не е спорно, че г-жа Т.А. не е предоставяла личните си данни на „Г.И.“ ООД, че няма договорни отношения между страните, че не е упълномощавала дружеството да подава от нейно име заявление до АГКК за конкретната услуга и че липсва съгласие за обработване на личните ѝ данни от страна на дружеството. Предвид горното се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени, в хипотезата на употреба, от „Г.И.“ ООД за подаване на заявлението от името на жалбоподателката до АГКК без основание и в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД. Дружеството само признава, че заявител на услугата е лице различно от жалбоподателката, а именно Ст.С., неин племенник, но погрешно в подаденото заявление като молител е посочена жалбоподателката и в заявлението е вписан ЕГН на последната. Обстоятелството, че останалите данни за молителя – имена, адрес и телефонен номер, съдържащи се в заявлението не са посочени/вписани от дружеството, а са автоматично генерирани от АГКК, не променя извода за допуснато от дружеството незаконосъобразно обработване на лични данни на г-жа Т.А. във връзка със заявената пред АГКК услуга, доколкото данните вписани в заявлението са потвърдени от подателя Д.Й., служител на „Г.И.“ ООД, правоспособно лице по кадастъра, въпреки, че г-жа Т.А. не е заявител на услугата, обстоятелство което е известно на дружеството и правоспособното лице към дата на подаване на заявлението. Допълнително системата позволява „редакция“ на попълнената в заявлението информация, което не е направено, следователно не е спазен и принципа на за точност на обработваните данни. В тази връзка комисията не кредитира твърденията на дружеството за допусната техническа грешка, тъй като на заявлението е придаден вид, че изхожда от жалбоподателката и е подписано от нея, което свидетелства за целенасоченост на действията на подателя, съзнавайки, че жалбоподателката не е заявител на услугата доколкото дружеството няма договор с нея по възлагане на услугата.

Твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени от дружеството без нейно знание и съгласие за целите на подаденото заявление кореспондират със събраните по преписката доказателства. Липсват доказателствата които да обосноват законосъобразност на обработването основано на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на г-жа Т.А. или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Не е налице и нормативно установено задължение на дружеството да обработва лични данни на лицето за посочената цел. Неприложима е хипотезата за наличие на легитимен интерес на администратора който да е преимуществен пред интереса на засегнатото физическо лице. Останалите условия са неотносими - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотези, които се отнасят за обработване на лични данни с цел защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни или изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито в настоящето производство не са установени да са делегирани на дружеството.

От анализ на събраните доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за законосъобразност на обработването, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

Поради естеството на констатираното нарушение и в условията на оперативна самостоятелност комисията счита, че с оглед установената фактическа обстановка и събраните доказателства, мерките по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламент ЕС 2016/679 са неприложими, а налагането на корективни мерки по чл. 58, § 2, буква „б“ и „г“ от ОРЗД е нецелесъобразно и непропорционално на нарушението и обстоятелствата при които е допуснато от страна на администратора. Счита за целесъобразно, възпиращо и пропорционално, предвид тежестта на нарушението, големия обем от обработени лични данни и обстоятелството, че същото е довършено и целенасочено, ангажирането на административно-наказателната отговорност на дружеството с налагане на имуществена санкция за нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД.

При определяне на вида и размера на наложената на администратора корективна мярка, като утежняващи комисията квалифицира обстоятелствата, че обработените лични данни са в голям обем, нарушението е довършено, действията на представителя на администратора са целенасочени, а нарушението е станало известно на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. Като смекчаващи комисията отчита обстоятелствата, че: се касае за нарушаване на правата на едно физическо лице; до настоящия момент по отношение на администратора КЗЛД не е упражнявала корективни правомощия; дружеството е микропредприятие по смисъла на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Закона за малките и средни предприятия доколкото обявения средносписъчен брой на персонала е 10 души, а обща стойност на активите, съгласно последния публикуван отчет за 2020 г., е в размер на 259 000 лв. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотносими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

По изложените съображения комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената санкция следва да е в размер на 3 000 лв. (три хиляди лева) – размер около минимума и много под средния предвиден в регламента за това нарушение.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото корективно правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от КЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-63/21.01.2021 г. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 2016/679 налага на „Г.И.“ ООД с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция в размер на 3 000 лв. (три хиляди лева) за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGGBGS

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-266/2021 г.

София, 20.06.2022 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.04.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-266/23.03.2021 г. подадена от В.Й.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от В.Й., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни в изборния процес и използването им без нейно знание и съгласие за назначаването ѝ като член на секционна избирателна комисия № ***, *** РИК във връзка с проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Жалбоподателката информира, че на местните избори проведени през октомври 2019 г. е участвала като член на комисията от квотата на политическа партия „Атака“. Допълва, че в изборите за народни представители на 04.04.2021 г. предпочела да участва като анкетър на EXIT-POLL, но

регистрацията ѝ била отказана с мотива, че е регистрирана за участие в изборите в друго качество - като член на секционна избирателна комисия № ***, *** РИК от квотата на ПП „Атака“. Сочил, че на 11.03.2021 г. е уведомила политическата партия за допуснатото нарушение. Изразява възмущението си от безотговорното отношение на служителите на политическата партия. Твърдил, че личните ѝ данни са обработени от политическата партия без нейно знание и съгласие, а опитите ѝ за нарушението да бъде преустановено са неуспешни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, политическа партия „Атака“ е информирана за образуването по случая административно производство, указана ѝ е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения. Изискани са относими по случая доказателства за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателката В.Й., заверено копие на вътрешни правила и/или Политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни от политическа партия в изборния процес, предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на партията за събиране на лични данни в изборния процес, а също и информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, ако такава е възложена.

В отговор е депозирано писмено становище за неоснователност на жалбата от адв. Я., процесуален представител на ПП „Атака“. Адв. Я. оспорва твърденията, че политическия субект е подал заявление, в което е посочено, че В.Й. ще участва като член на секционна избирателна комисия ***, *** РИК и уточнява, че „ако по някаква причина името ѝ е фигурирало в списъка, то това е защото е останало от предходните избори през 2019 год., в които тя изрично е дала своето съгласие да участва“. Информира, че ПП „Атака“ е подала заявление за заличаване на лицата, които преди това са били регистрирани като участниците в секционните избирателни комисии, поради което счита, че са приложени организационни мерки за тяхната защита.

Моли жалбата да бъде оставена без уважение, като неоснователна, алтернативно, моли комисията да съобрази упражненото корективно правомощие с целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Претендира присъждане на направени разноски, включително за платено адвокатско възнаграждение.

Към становището е приложено копие на: Вътрешни правила за политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни от ПП „Атака“; Инструкция от 18.02.2020 год.; Политика за поверителност на данните за служителите на ПП „Атака“; План за действие при нарушение на сигурността на личните данни; Общи условия за ползване на интернет сайтове на ПП „Атака“; Регистър на ПП „Атака“ за обработване на личните данни; Заповед за обучение на представителите на ПП „Атака“; пълномощно.

Предвид изложените от страните противоречиви твърдения и с оглед застъпеното в административния процес служебно начало са направени екранни разпечатки на публикувани на сайта на РИК *** Решение № 22-НС София *** ИР, 28.02.2021 г. за назначаване на съставите на 79 броя секционни избирателни комисии и Решение № 86-НС София *** МИР, 17.03.2021 г. за промени в съставите на секционни избирателни комисии в район „Лозенец“.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от Областния управител на област София са изискани заверено ксерокопие на предложение от кмета на район „Лозенец“ с вх. № ***** за назначаване на съставите на ** СИК, ведно с приложените към него документи в частта касаеща назначаването на В.Й. за член на СИК № *****, както и заверено копие на предложение от кмета на район „Лозенец“ с вх. № ***** с приложените към него документи касаещи искане за промяна в състава на СИК № ***** и освобождаване на жалбоподателката от състава на СИК.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката от ПП Атака за назначаването ѝ като член на СИК ***, *** МИР във връзка с проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Жалбата подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес, срещу надлежна страна - политическа партия „Атака“ - юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679 и Изборния кодекс, доколкото личните данни на жалбоподателката са обработени-предоставени от последната за регистрацията на г-жа В.Й. като член на СИК № ***** във връзка с проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 02.03.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател - В.Й. и ответна страна – политическа партия „Атака“. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 20.04.2022 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени.

От ответната страна са изискани заверено копие на заповед или друг акт за обучение на представителите на партията за обработване на лични данни в изборния процес, информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, ако такава е възложена, както и доказателства за сроковете за съхранение на личните данни на лицата представлявали ПП „Атака“, като членове на СИК, в изборите проведени през октомври 2019 г., респективно протоколи за тяхното унищожаване. Изрично е изискано и цитирано в становището на ответника до КЗЛД „заявление за заличаване на лицата, които преди това са били регистрирани като участници в секционните избирателни комисии“, за което се твърди, че политическия субект е подал, като уточни къде и кога е депозирано.

В отговор са предоставени заверено копие на Инструкция от 18.02.2020 г. на ПП „Атака“ за обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване, Политика за поверителност на данните за служителите на ПП „Атака“ и План за действие при нарушение на сигурността на личните данни.

Повторно от Областния управител на София град е изискано заверено ксерокопие на предложение от кмета на район „Лозенец“ с вх. № **** за назначаване на съставите на ** СИК, ведно с приложените към него документи в частта касаеща назначаването на В.Й. за член на СИК № *****, както и заверено копие на предложение от кмета на район „Лозенец“ с вх. № **** с приложените към него документи касаещи искане за промяна в състава на СИК № ***** и освобождаване на жалбоподателката от състава на СИК. Изисканите документи са предоставени.

На проведено на 20.04.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представлява в заседанието пред комисията.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-266/24.03.2021 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката от ПП „Атака“ за назначаването ѝ като член на СИК ***, ** МИР във връзка с проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Ноторен е фактът, че на 04.04.2021 г. са проведени избори за народни представители, с участието на политическа партия „Атака“. От събраните по преписката доказателства се установи, че с решение № 22-НС София ** ИР, 28.02.2021 г. са назначени съставите на 79 броя секционни изборителни комисии в район „Лозенец“ и са утвърдени списъците с резервни членове. Видно от съдържанието на решението жалбоподателката е назначена като член на СИК ***** от квотата на ПП „Атака“. Назначаването е по реда на Раздел IV от ИК и след проведени консултации при кмета на общината. Назначаването е иницирано от ПП Атака с предложение по чл. 91, ал. 4, ат.1 от ИК с вх. № РЛЦ21-ИЗ04-1(29) подадено по електронен път на 25.02.2021 г. от имейл адрес ***** до Столична община, район „Лозенец“. В предложението се съдържат данни на жалбоподателката в обем три имена, ЕГН, образование и телефонен номер, същите са лични данни доколкото лицето може да бъде безспорно индивидуализирано. В предложението съобразно разпоредбата на чл. 91, ал. 4, т. 1 от ИК са посочени и длъжност в комисията и партия от която изхожда предложението. С решение № 86-НС София *** ИР, 17.03.2021 г. са направени промени в съставите на секционните изборителни комисии в район „Лозенец“, видно от съдържанието на което жалбоподателката е освободена и на нейно място като член на ***** от квотата на ПП „Атака“ е вписана Ц.К. Видно от представените от Областния управител на София град писмени доказателства, по-конкретни предложение с вх. № РЛЦ21-УЗ04-1(72) от 15.03.2021 г. е, че промяната е иницирана от ПП Атака, чрез подадено по електронен път от имейл ***** изрично искане за замяна на жалбоподателката като член на СИК от квотата на ПП Атака.

Предоставянето на лични данни от политически субект на кмета на съответната община, в случая община София, район Лозенец“ за провеждане на консултации в процедура за назначаване на СИК е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от регламента, същите приложими предвид препращащата норма на ИК и доколкото данни са обработени-предоставени на 25.02.2021 г.

Твърденията на жалбоподателката за незаконосъобразно обработване личните ѝ данни от ПП „Атака“ за регистрацията ѝ като член на СИК, макар и оспорени от ПП „Атака“, са основателни. В противоречие със събраните по преписката писмени доказателства са твърденията на партията, че лични данни на жалбоподателката не са предоставени от партията за назначаване на г-жа В.Й. като член на СИК *** в конкретните избори. Приложените от Областния управител на София град писмени доказателства свидетелстват точно обратното, а именно на 25.02.2021 г. лични данни на жалбоподателката в обем изискуем от ИК, а именно три имена, ЕГН и образование, са предоставени от ПП „Атака“ при консултации при кмета на Столична община, район „Лозенец“ за назначаване на състава на СИК във връзка с изборите на 04.04.2021 г. Факт е, че на 15.03.2021 г. от ПП „Атака“ е подадено искане за замяна на жалбоподателката като член на СИК от квотата на партията, но това обстоятелство не санира допуснатото нарушение и не променя факта на предоставяне на данните на по-ранен етап за назначаване на г-жа В.Й. като член на СИК, без нейно съгласие и следователно при липса на годно правно основание.

Въпреки предоставената на ответната страна правна възможност и указанията свързани с разпределяне на доказателствената тежест в процеса, администраторът – ПП „Атака“ не е ангажирал доказателства за наличието на условие за законосъобразност на обработване на лични данни на жалбоподателката за конкретната цел, а твърдението че жалбоподателката е дала съгласие за участие като представител на партията в избори проведени през 2019 г. е неотносимо. За липсата на съгласие на жалбоподателката за обработване на личните ѝ данни в процесните избори, проведени на 04.04.2021 г. и назначаването ѝ като член на СИК от квотата на партията, свидетелстват и предприети в следствие действия инициирани по молба на партията за освобождаването на г-жа В.Й. от състава на СИК *** и замяната и с друг представител на политическия субект.

Обработването на личните данни на жалбоподателката за назначаването ѝ като член на СИК от квотата на ПП „Атака“ в изборите на 04.04.2021 г. е извършено без нейно съгласие – конкретно и информирано волеизявление по смисъла на ал. 4, § 11 от Регламента. В конкретния случай не е налице и нито едно от останалите условия посочени чл. 6, § 1 от Регламента, като доказателства в обратен смисъл не са ангажирани, нито пък такива се твърдят от ответната страна. Неприложима е хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента - интересите на администратора не са преимуществен пред интереса на засегнатото физическо лице, чиито данни, без негово съгласие, са включени в представеното пред кмета на общината предложение за състав на СИК. Безспорно е, че интересът на физическото лице, субект на данните, е приоритетен пред интереса на политически субект за участие в изборите. Законово задължение за обработване от страна на администратора също липсва, доколкото участието в изборния процес е правна възможност, при реализирането на която следва да бъдат съобразени нормативно установените правила, в частност тези в сферата на защита на личните данни. Липсват доказателствата които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на жалбоподателката от ответника или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Основания по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотносими - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотези касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на политическите партии.

Обработването на лични данни в изборния процес е допустимо и строго регламентирано. В Изборният кодекс се съдържат конкретни правила по отношение обработването на лични данни в изборния процес по отношение целите на обработване, категориите лични данни и др., като по отношение на членовете на СИК са уредени в разпоредбите на Раздел IV от кодекса. Съгласно последните районните или общинските изборителни комисии назначават секционните изборителни комисии в страната, в състав от председател, заместник-председател, секретар и членове, не по-късно от 25 дни преди изборния ден. Назначаването на СИК се предхожда от провеждане на консултации при кмета на съответната община, в които участват парламентарно представените партии и коалиции, като се допуска възможността за участие и на други партии и коалиции. Съгласно чл. 91, ал. 4, т. 1 от ИК при консултациите партиите и коалициите представят писмено предложение за състава на СИК, което съдържа имената на предложените лица, единен граждански номер, длъжност в комисията, образование, специалност и партия или коалиция, която го предлага. При постигнато в хода на консултациите съгласие за състава на СИК кметът представя в районната или общинската изборителна комисия писмено предложение за състава на СИК, заедно със списък на резервните членове, което съдържа имената на предложените лица, единен граждански номер, длъжност в комисията, образование, специалност и партия или коалиция, която го предлага. В случаите на постигнато съгласие районната или общинската изборителна комисия назначава на състава на СИК по предложението на кмета.

В тази връзка и макар данните на жалбоподателката да са обработени в законоустановена процедура, то изпълнението на нормативно установеното задължение, респективно реализиране на

законните интереси на администратора на лични данни, в случая политическата партия, възникват само ако лицето, чийто лични данни фигурират в предложението направено от партията в консултациите при кмета на общината, действително е дало съгласието си за участие в конкретните избори и в конкретното качество. Когато обаче последните предпоставки не са налице, съответният политически субект не може да си служи с личните данни на лицето, за да реализира законните си интереси по участие в изборния процес. В тази насока са и приети от ЦИК и КЗЛД съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес. В документа, публикуван на 12.02.2021 г., достъпен и на сайта на КЗЛД, на адрес <https://www.cdpd.bg/?p=element&aid=1199> са дадени подробни разяснения относно правна рамка за защита на личните данни, както и относно правата и задълженията на всички участници в изборния процес – политически партии, коалиции от партии, инициативни комитети, кандидати, представители, застъпници, наблюдатели, представители на средствата за масово осведомяване и избирателни комисии в различните видове избори. Указанията имат за цел да улеснят участниците в изборния процес и да предотвратят допускането на нарушения.

По изложените съображения и събраните по преписката доказателства се налага се извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени от ПП „Атака“ в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

С оглед характера на констатираното нарушение комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „г“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, а налагането на санкция за допуснатото нарушение намира за прекомерна предвид обстоятелството, че администраторът е предприел действие по преустановяване на нарушението още преди сезирана на КЗЛД и образуване на производството. Предвид установената фактическа обстановка комисията счита за пропорционално упражняването на корективно правомощие по чл. 58, § 2, буква „б“ от ОРЗД – официално предупреждение, като счита, че упражненото корективно правомощие безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-266/24.03.2021 г. за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „а“ от Регламент ЕС 2016/679 отправя официално предупреждение до политическа партия „Атака“, в качеството ѝ на администратора на лични данни, за допуснато нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД относно обработването - предоставянето на лични данни на жалбоподателката за назначаването ѝ като член на СИК *, ** МИР във връзка с проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД – 01- 42/2022 г. гр. София, 10.05.2022 г.

ОТНОСНО: *Разпореждане на органите на МВР към частноправен субект (аптека) за монтиране на камери за видеонаблюдение, обхващащи външния периметър на обекта*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 04.05.2022 г., разгледа преписка с рег. ПНМД-01-42/2022 г. от управител на аптека, във връзка с разпореждане на органите на МВР същата да постави камери за видеонаблюдение, обхващащи външния периметър около стопанисвания от нея обект, на основание чл. 66, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Управителят информира КЗЛД, че на 29.03.2022 служител в аптеката е получил писмо от МВР Пловдив, с което органите на МВР създават **задължение за управителя на аптеката, като частноправен субект**, да постави камери за видеонаблюдение, обхващащи **външния** периметър около посочения обект - аптека, т.е. изисква се да бъде извършвано видеонаблюдение на един от най-централните и оживени пловдивски булеварди. Целта на тази мярка, според писмото, е „*пресичане на бъдещи тежки криминални престъпления*“. Като основание е посочена нормата на чл. 66, ал. 3 от ЗМВР.

В същото време, според управителя, чл. 70 от Правилника за прилагане на ЗМВР урежда възможността полицейските органи да използват средствата за явно наблюдение в случаите, в които **целта** е превенция и разкриване на престъпления и други нарушения на обществения ред. В този хипотеза използването на средства за явно наблюдение се разгласява по подходящ начин. Допълнително, в закона е ограничена възможността за използване на събраната по този ред информация, а именно – само за извършване на превантивна дейност и за разкриване на престъпления и други нарушения на обществения ред. По своя характер това е **дейност, която може да бъде извършена само от полицейски органи, като публично правни субекти**. Така, в този случай не е нужно обработването на лични данни да е свързано с легитимен интерес на администратора, т.к. става дума за обработване на лични данни от публичен орган при изпълнението на законовите му правомощия. Същевременно, МВР Пловдив създава подобно задължение за аптеката, **като частноправен субект**, за използване на средства за явно наблюдение (съгласно терминологията на Правилника за прилагане на закона за МВР), въпреки липсата на подобни законови изисквания и против нуждите на дружеството по повод извършваната от същите дейност. Така, „наложеното“ от органите на МВР задължение, би довело до систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони, както и до мащабно обработване на лични данни по см. на §1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, за което дружеството няма правно основание. Въпросът, който възниква, е след като за частно правните субекти не съществува законово основание за това и не е налице легитимен интерес, допустимо и законосъобразно ли е публичноправен субект да делегира на частноправен субект подобно задължение. Също така за целите, които този публичноправен субект преследва, т.е. дружеството, като частноправен субект, следва ли системно да събира и обработва (и/или предоставя на полицейските органи) информацията за публичноправни цели, каквито са превенцията и разкриването на престъпления и други нарушения на обществения ред. При положителен отговор, управителят се интересува означава ли това, че дружеството следва да приеме и приложи правила при мащабно обработване на лични данни или при систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони, включително чрез видеонаблюдение?

Приложение: Писмо с рег. № 438000-4087 от 24.03.2022 г. на началника на Трето РУ Пловдив.

Правен анализ:

Съгласно чл. 4, т. 7) от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД) „администратор на лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. От тази дефиницията може да се направи заключение, че администраторът сам определя целите и средствата за обработването на лични данни, освен в случаите, когато тези цели и средства произтичат от закон.

За да е законосъобразно обработването на лични данни, в случая чрез видеонаблюдение, следва да е изпълнено поне едно от следните условия съгласно разпоредбата на чл. 6, пар. 1, включително съображение (41) от ОРЗД:

а) субектът на данните е дал **съгласие** за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за **изпълнението на договор**, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на **законово задължение**, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени **жизненоважните интереси** на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за **изпълнението на задача от обществен интерес** или при **упражняването на официални правомощия**, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на **легитимните интереси** на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

При липса на поставени цели и определени средства за обработване от страна на администратора, наличието или липсата на основание за обработването на данни би било без значение и в противоречие на принципа за целесъобразност съгласно чл. 5 от ОРЗД. В този случай наличието на основание не може да санира липсата на определени от администратора или закона цели.

Действията по отношение обработването на лични данни чрез извършване на видеонаблюдение може да бъдат извършени от аптеката, само ако като администратор на лични данни, същата определи целите и средствата за такова видеонаблюдение или такова обработване произтича от закон. Нещо повече, систематичното автоматизирано наблюдение на публични зони посредством оптични или аудиовизуални устройства, най-често с цел защита на собствеността или на живота и здравето на физически лица, понастоящем е явление със значително разпространение. Тази дейност обаче, е свързана със събиране и запазване на образни или аудиовизуални данни за всички лица, влизащи в наблюдаваната зона, които подлежат на идентифициране въз основа на техния външен вид или други специфични елементи. Самоличността на въпросните лица може да бъде установена въз основа на тези данни. Също така, те създават възможност за обработване на лични данни относно присъствието и поведението на лицата в съответната зона. Потенциалният риск от злоупотреба с тези данни нараства успоредно с размерите на наблюдаваната зона и броя на лицата, които я посещават. Този факт намира отражение в разпоредбата на чл. 35, пар. 3, б. в) от ОРЗД, съдържаща изискването за извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните в случаи на систематично мащабно наблюдение на публично достъпна зона, както и в разпоредбата на чл. 37, пар. 1, б. б), която задължава обработващите лични данни да определят длъжностно лице по защита на данните, когато операцията по обработване поради по своето естество изисква редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни.

Следва да се отбележи, че в обхвата на Директива (ЕС) 2016/680 попада обработването на лични данни **от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване**¹. Директива (ЕС) 2016/680 е транспонирана в българското законодателство с Глава осма от ЗЗЛД и ЗМВР.

Съществен елемент от обработването на лични данни за целите на Директива (ЕС) 2016/680 (предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване) е специалното качество на администратора на лични данни, а именно: той следва да е компетентен орган.

Съгласно чл. 3, т. 7) от Директива (ЕС) 2016/680 „компетентен орган“ означава:

а) всеки публичен орган, който е компетентен за предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване; или

б) всякакъв друг орган или образувание, който по силата на правото на държава членка разполага с публична власт и публични правомощия за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване.

Видно от дефиницията за компетентен орган, аптеката не притежава качеството на администратор на лични данни за целите на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. Нещо повече, специални правомощия да извършва видеонаблюдение има МВР съгласно чл. 100 и чл. 101 от ЗМВР, като тези правомощия са ограничени до извършването на охранителна дейност съгласно чл. 14, ал. 2, т. 4 и 10 от същия закон. Редът и организацията за това обаче, следва да са предвидени в инструкцията или с наредба на министъра на вътрешните работи.

В този смисъл, видеонаблюдението на публични зони, извършвано от аптека за целите на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, е недопустимо, като същото не може да се разпорежда от компетентните органи (МВР) на частноправни субекти.

По тези съображения и на основание чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 вр. с чл. 10 а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Видеонаблюдението на публични зони, извършвано от аптека (като администратор на лични данни) за целите на предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказателни санкции, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, е недопустимо, като същото не може да се разпорежда от компетентните органи (МВР) на частноправни субекти.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

¹ Насоки № 3/2019 относно обработването на лични данни чрез видеоустройства

ПРЕДАВАНЕ НА ДАННИ КЪМ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Потоците от лични данни към и от страни извън Европейския съюз (ЕС) и международни организации са необходими за разширяването на международната търговия и сътрудничество. Нарастването на тези потоци поражда предизвикателства във връзка със защитата на личните данни. Когато обаче лични данни се предават от Съюза на получатели в трети държави или на международни организации, нивото на защита на физическите лица, гарантирано в Съюза с *Общия регламент относно защитата на данните* (ОРЗД, Регламент (ЕС) № 2016/679), не следва да бъде излагано на риск, включително в случаите на последващо предаване на лични данни от третата държава или международната организация на администратори или обработващи лични данни в същата или друга трета държава или международна организация. Във всеки случай предаването на данни на трети държави и международни организации може да се извършва единствено в пълно съответствие с ОРЗД.

Решение за адекватно ниво на защита на данните

Европейската комисия може да реши, с действие по отношение на целия Съюз, че определени трети държави или територия, конкретен сектор в трета държава или дадена международна организация предоставя адекватно ниво на защита на данните, като по този начин осигури правна сигурност и еднообразно прилагане навсякъде в Съюза по отношение на третата държава или международна организация, за които се смята, че предоставят такова ниво на защита. При приемането на решение относно адекватното ниво на защита за територия или конкретен сектор в трета държава, следва да се вземат предвид ясни и обективни критерии, като например специфични дейности по обработване и обхватът на приложимите правни стандарти и на действащото законодателство в третата държава.

Третата държава следва да предостави гаранции, които осигуряват адекватно ниво на защита, което по същество е равностойно на нивото, гарантирано в рамките на ЕС, по-специално когато личните данни се обработват в един или няколко конкретни сектора. Третата държава следва да осигури ефективен независим надзор в областта на защитата на данните и да предвиди механизми за сътрудничество с органи по защита на данните на държавите членки, а на субектите на данните следва да бъдат предоставени действителни и приложими права и ефективни средства за административна и съдебна защита. В решенията си относно адекватното ниво на защита Комисията следва да предвиди механизъм за периодичен преглед на тяхното изпълнение.

Подходящи гаранции за защита на субектите на данни

При липсата на решение относно адекватното ниво на защита администраторът или обработващият лични данни следва да предприеме мерки, за да компенсира липсата на защита на данни в дадена трета държава чрез подходящи гаранции за субекта на данните.

Такива подходящи гаранции може да се състоят в:

- използването на задължителни фирмени правила
- стандартни клаузи за защита на данните, приети от Комисията
- стандартни клаузи за защита на данните, приети от надзорен орган, или
- договорни клаузи, разрешени от надзорен орган.

Тези гаранции следва да осигуряват спазването на изискванията относно защитата на данните и на правата на субектите на данни, подходящи при обработване в рамките на Съюза, включително наличието на приложими права на субектите на данни и на ефективни средства за правна защита.

Международни споразумения като способ за предаване на данни

Държавите членки могат да сключват международни споразумения, които включват предаването на лични данни на трети държави или международни организации, доколкото тези споразумения не засягат ОРЗД или други разпоредби на правото на Съюза и доколкото включват подходящо ниво на защита на основните права на субектите на данни.

Особени случаи при предаване на данни на трети държави и международни организации

При липса на решение относно адекватното ниво на защита или на подходящи гаранции, предаване на лични данни на трета държава или международна организация се извършва само при едно от следните условия:

- субектът на данните изрично е дал съгласието си за предлаганото предаване на данни, след като е бил информиран за свързаните с предаването възможни рискове за субекта на данните поради липсата на решение относно адекватното ниво на защита и на подходящи гаранции;
- предаването е необходимо за изпълнението на договор между субекта на данните и администратора или за изпълнението на преддоговорни мерки, взети по искане на субекта на данните;
- предаването е необходимо за сключването или изпълнението на договор, сключен в интерес на субекта на данните между администратора и друго физическо или юридическо лице;
- предаването е необходимо поради важни причини от обществен интерес;
- предаването е необходимо за установяването, упражняването или защитата на правни претенции;
- предаването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на други лица, когато субектът на данните е физически или юридически неспособен да даде своето съгласие;
- предаването се извършва от регистър, който съгласно правото на Съюза или правото на държавите членки е предназначен да предоставя информация на обществеността и е достъпен за справка от обществеността по принцип или от всяко лице, което може да докаже, че има законен интерес за това, но само доколкото условията за справка, установени в правото на Съюза или правото на държавите членки, са изпълнени в конкретния случай.

Когато предаването не може да се основава на гореизброените основания, предаването на данни на трета държава или международна организация може да се извършва само ако предаването не е повторяемо, засяга само ограничен брой субекти на данни, необходимо е за целите на неоспоримите законни интереси, преследвани от администратора, над които не стоят интересите или правата и свободите на субекта на данни и администраторът е оценил всички обстоятелства, свързани с предаването на данните, и въз основа на тази оценка е предоставил подходящи гаранции във връзка със защитата на личните данни. Администраторът има задължението да уведоми надзорния орган и субекта на данни за предаването и за преследваните законни интереси.

Предаване на лични данни в съответствие с разпоредбите на Конвенция 108 на Съвета на Европа

Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни е приета на 28 януари 1981 г. като целта ѝ е да гарантира зачитане на основните права и свободи (по-конкретно правото на личен живот по отношение на автоматизираната обработка на лични данни) за всяко физическо лице на територията на всяка страна, независимо от неговата националност и местопребиваване.

По отношение на трансграничния обмен на данни, Конвенцията гарантира свободното движение на лични данни между договарящите се страни и налага някои ограничения върху потоците от данни към държави, в които правната уредба не предоставя равностойна защита. Следва да се отбележи, че Конвенция № 108 е задължителна за държавите, които са я ратифицирали. Тя не подлежи на съдебен надзор от ЕСПЧ, но съгласно член 8 от ЕКПЧ се взема под внимание в съдебната практика на ЕСПЧ. През годините Съдът постановява, че защитата на личните данни е важна част от правото на зачитане на личния живот (член 8) и се ръководи от принципите на Конвенция № 108, когато определя дали е налице намеса в това основно право.

През 2001 г. е приет Допълнителен протокол към Конвенция № 108. С него са въведени разпоредби относно трансграничните потоци от данни към държави, които не са страни по Конвенцията, така наречените трети държави, както и относно задължителното създаване на национални надзорни органи за защита на данните.

С изготвянето и приемането на модернизираната версия на Конвенция 108 (т.нар. „Конвенция 108+“) се цели постигане на по-голямо съответствие между правото за защита на данните, приложимо в рамките на Европейския съюз и правната уредба в рамките на Съвета на Европа, където членуват държави от цял свят. Въпреки, че изискването за влизане в сила на Конвенция 108+ е наличието на 38 присъединили се страни членки и факта, че на настоящия етап този документ е преминал процедурата за подпис и ратификация само в 17 държави, България прилага нейните разпоредби. Предаването на данни в трети страни е регламентирано в член 14 от Конвенция 108+. Целта на тази разпоредба е да улесни, където е възможно, свободното движение на информацията, независимо от границите, като същевременно да осигури подходяща защита на физическите лица по отношение на обработването на лични данни.

Подробна информация за сключените международни споразумения, решенията за адекватно ниво на защита на данните на ЕС и останалите способи за предаване на данни на трети държави и международни организации е налична на интернет страницата на Комисията за защита на лични данни – [ТУК](#).

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (97) 2022 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cdpd.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759